

's Hertogenbosch, 11 februari 1970

Aan het Ministerie van Justitie

's Gravenhage.

Naar aanleiding van het V.A.R.A.-televisie programma: "Velen met mij" van maandag 9 februari j.l. betreffende de situatie rond het gezin van Dinter-van Oorschot te Eindhoven, en na overleg en lang beraad, meen ik tot de volgende stellingname te moeten komen:

Een van de grondprincipen van het maatschappelijk werk is, dat de maatschappelijk werker een zo groot mogelijke openheid betracht ten aanzien van de personen voor wie hij staat.

Hoewel deze houding niet altijd absoluut kan zijn, meen ik toch in de situatie rond het gezin van Dinter-van Oorschot de plicht te hebben - en niet alleen als maatschappelijk werker, maar ook als mens - openheid van zaken te moeten geven.

Ik zie geen enkele reden om in deze enig punt van het uitgebrachte rapport en advies te verzwijgen of slechts gedeeltelijk te vermelden. Hoewel ik bij het beëindigen van het onderzoek aan de pleegouders van Dinter-van Oorschot te kennen heb gegeven een gunstig rapport en advies uit te brengen, meen ik opnieuw met hen in contact te moeten treden, nu de pleegouders in onzekerheid gebracht zijn door de zo stellige uitlating van het Ministerie van Justitie, als zou het rapport toch een negatieve

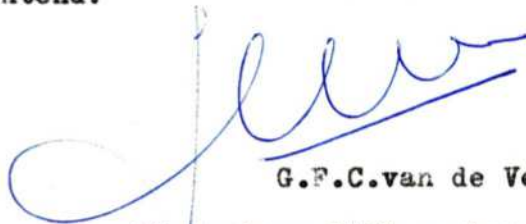
inhoud hebben gekregen.

De letterlijke tekst van het in oktober 1969 door mij uitgebrachte advies luidde aldus: Rapporteur moge uw Raad in overweging geven een zodanig advies uit te brengen, dat Christine Bodlovic mag verblijven in het gezin van Dinter-van Oorschot te Eindhoven.

Onverkort handhaaf ik dit advies.

Het zal zonder meer duidelijk zijn, dat dit advies niet het sluitstuk kan zijn van een negatief rapport, zoals van ministeriële zijde is gesteld. Ik meen van het ministerie te mogen verwachten, dat zij deze uitspraak herroepen, niet op de eerste plaats, omdat de betrouwbaarheid van mijzelf in discrediet is geraakt, maar ook en vooral omdat de geloofwaardigheid van alle maatschappelijk werkers van de Raad voor de Kinderbescherming op deze wijze geschaad wordt.

Hoogachtend:

G.F.C. van de Ven

Maatschappelijk werker bij de
Raad voor de Kinderbescherming
te 's Hertogenbosch

Afschrift aan: Secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Bosch
: Heer en Mevrouw van Dinter-van Oorschot.

Marcel van Dam zei tijdens de t.v.-uitzending : "Velen met mij" van 9 februari onder andere:

Als reden voor de handelwijze van de politie werd door het Ministerie opgegeven dat de Raad voor de Kinderbescherming een negatief rapport had uitgebracht over de pleegouders had uitgebracht. Het is op de eerste plaats een beetje vreemd dat die mensen van mij hebben moeten horen dat er een negatief rapport was uitgebracht, maar bovendien is uit het interview wel gebleken dat de pleegouders een heel andere indruk van het rapport hadden gekregen en dat wordt bevestigd door de huisarts van de familie en de pastoor van de parochie waartoe zij behoren, want die hebben mij vertelt dat zij aan de Kinderbescherming zeer gunstig over deze familie hebben geadviseerd.

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE 's-HERTOGENBOSCH

TELEFOON 25071

POSTREKENING 1120904

SPREEKUUR :

Ma. t/m Wo. : 11.00-12.00 uur

Do. en Vrij. : 14.00-15.00 uur

Eindhoven Kantongerechtsgebouw

Vrijdag : 11.30-13.00 uur

Aan de Heer G.F.C. v.d.Ven,
St.Catharinastraat 10,
Rosmalen

In antwoord te vermelden

H/Ho
Pers.
ONDERWERP

Uw kenmerk

's-HERTOGENBOSCH 12 februari 1970

Händelstraat 74

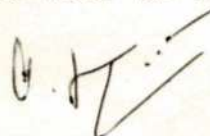
Postbus 118

Geachte Heer v.d.Ven,

Ter bevestiging van ons telefoongesprek van hedenmiddag 12 februari 1970 inzake van Dinter-van Oorschot, verbied ik U uitdrukkelijk om persoonlijk contact op te nemen met het gezin van Dinter of welke persoon buiten de Raad ook. Negeren van dit verbod houdt in een voordracht van de Raadsvoorzitter en mij aan de Minister van Justitie tot Uw schorsing c.q. ontslag uit de dienst.

Hoogachtend,

De Sekretaris-Direkteur van de
Raad voor de Kinderbescherming

Mr. A.J. Haagen

Collis

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE 's-HERTOGENBOSCH

TELEFOON 25071

POSTREKENING 1120904

SPREEKUUR :

Ma. t/m Wo. : 11.00-12.00 uur

Do. en Vrij. : 14.00-15.00 uur

Eindhoven Kantongerechtsgebouw

Vrijdag : 11.30-13.00 uur

Aan de Heer G.F.C. v.d.Ven,
St.Catharinastraat 10,
Rosmalen

In antwoord te vermelden

H/Ho
Pers. PB7/3796
ONDERWERP

Uw kenmerk

's-HERTOGENBOSCH 13 februari 1970

Händelstraat 74

Postbus 118

In aansluiting op het telefoongesprek van 13 februari j.l. doe ik U hierbij een copie van een brief van de Voorzitter en mij, aan de Minister van Justitie gericht, toekomen. Zodra mij t.a.v. het in deze brief gedane voorstel iets nader bekend is, zal ik U hiervan op de hoogte stellen. Inmiddels kunt U zich zoals reeds door mij telefonisch is meegedeeld, met ziekteverlof beschouwen totdat de Minister een beslissing op ons voorstel heeft genomen.

De Sekretaris-Direkteur van de
Raad voor de Kinderbescherming

Mr. A.J. Baagen

Coll: 1
Bijl: 1 copie-brief

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE 's-HERTOGENBOSCH

TELEFOON 25071

POSTREKENING 1120904

SPREEKUUR :

Ma. t/m Wo. : 11.00-12.00 uur

Do. en Vrij. : 14.00-15.00 uur

Eindhoven Kantongerechtsgebouw

Vrijdag : 11.30-13.00 uur

Aan het Ministerie van Justitie,
T.a.v. het Hoofd van de
Direktie Kinderbescherming,
Mr. H.W.van Hijlkema,
's-Gravenhage

In antwoord te vermelden

H/Ho

Pers. PB7/3796

ONDERWERP

Uw kenmerk

's-HERTOGENBOSCH 13 februari 1970

Händelstraat 74

Postbus 118

In aansluiting op de brief van tweede ondergetekende d.d. 12-2-1970 betreffende de maatschappelijk ambtenaar G.F.C. v.d.Ven, wonende te Rosmalen, delen wij U mede dat genoemde ambtenaar tegen het uitdrukkelijk verbod in van tweede ondergetekende op 12-2-1970 persoonlijk contact heeft opgenomen met de familie van Dinter-van Oorschot, bekend vanwege de VARA-televisie-uitzending.

Wij stellen Uw Excellentie in dit duidelijke geval van insubordinatie voor om betrokkene in zijn dienstuitoefening onmiddellijk te schorsen en dragen hem voor ontslag uit de dienst bij U voor.

Aan betrokkene is medegedeeld dat hij de onder hem berustende stukken van de Raad dient in te leveren bij tweede ondergetekende en zich, hangende de procedure tot schorsing en ontslag, met ziekteverlof te beschouwen.

Een copie van deze brief hebben wij aan betrokkene doen toekomen.

Namens de Raad voor de
Kinderbescherming,

Mr. H.P.A.Achterbergh,
Voorzitter

Mr. A.J.Haagen,
Sekretaris.

Coll: *A*

Eindhoven, 17 februari 1970.

Aan alle belangstellenden,

Wij hopen, dat u op de hoogte bent van "de zaak van de Ven", (m.w.er bij de Raad voor de Kinderbescherming te s'Her-togenbosch). Ter verduidelijking het volgende: het betreft hier een kinderloos echtpaar, wat 2 jaar geleden een belgisch meisje geadopteerd heeft. Bij een recente verhuizing bleek, dat de pleegouders uit onwetendheid, geen toestemming aan het Ministerie van Justitie gevraagd hadden. M.w.er van de Ven heeft een onderzoek ingesteld, of de belangen van het kind in het gezin voldoende behartigd werden. Hij bracht een positief rapport uit. De Raad voor de Kinderbescherming bracht echter een negatief advies uit en legde de m.w.er een zwijgplicht op. De m.w.er negeerde het doelbewust en gaf de pleegouders inzage in zijn gunstig adviesrapport. Daarop is hij wegens "insubordinatie" met ziekteverlof gestuurd.

Wij willen u op het volgende attenderen:

1. het beroep van de m.w.er wordt sterk aangetast, in dit geval vooral ten aanzien van de vertrouwensrelatie, en het zelfs niet meer met de cliënt mogen spreken.
2. de structuur van deze en andere instellingen verhindert in ernstige mate het volgen van de eigen beroepsethiek van de m.w.er.
3. deze en andere instellingen geven in veel gevallen niet de mogelijkheid om de eigenheid van het beroep van m.w.er in het werk tot uitdrukking te laten komen.
4. de inhoudelijkheid van het beroep m.w.er wordt door deze en andere instellingen niet gezien en/of erkend.
5. de m.w.er is vaak verplicht zich aan te passen aan de structuur van de instelling, wat de uitvoering van het m.w.er niet ten goede komt.

Het moge duidelijk zijn, dat wij nu de conclusie trekken, dat de structuur van deze en andere instellingen zodanig veranderd zal moeten worden, dat bovenvermelde punten, zoals: beroepsethiek, eigenheid, identiteit, inhoudelijkheid en zekerheid van het beroep volledig tot hun recht kunnen komen.

Dit schrijven is gericht aan alle studenten m.w. van de sociale academies en verdere belangstellenden en als zodanig bedoeld om ook op andere plaatsen te komen tot een oprichten van actiegroepen, die in overleg met de actiegroep Eindhoven zich zullen beraden welke verdere stappen ondernomen kunnen worden. Daarom verzoeken wij u contact op te nemen met:

de leden van de actiegroep
clety bernards
petra cardinaal
hella van elk
noortje gianotten
ans kessels
jos van sanbeek
corla van de ven
pim verhalen
jac verhees.

Aktiegroep
p/a Smitsstraat 17
Eindhoven.
tel. 040 - 65477.

Eindhoven, 18 februari 1970.

Geachte kollega's,

Bijgesloten treft u een publikatie aan uit het Eindhovens Dagblad van 17.2.1970 betreffende een zaak die u misschien al bekend is van T.V. of radio.

Wij zijn verontrust en verontwaardigd over het feit dat er met ons beroep zo gemanipuleerd wordt. De zaak van de Ven lijkt ons symptomatisch voor een houding van onderwaardering van ons beroep. Het komt ons voor dat het "ingebouwde" maatschappelijk werk steeds weer conflicten oplevert voor de daar in dienst zijnde maatschappelijk werker. Diskrepancie tussen instellingseisen, geformuleerd door de werkgevers (dikwijls de overheid) en de eisen die de maatschappelijk werker ontleent aan zijn beroepscode. In deze konfliktsituatie heeft de maatschappelijk werker weinig gelegenheid om zich te verweren omdat zijn beroep noch zijn beroepscode erkend zijn.

Als u het met deze stelling eens bent dan willen wij u verzoeken om uw adhesie te betuigen aan het aktiekomité bij voorkeur door een schriftelijke reactie aan het adres Smitsstraat 17 te Eindhoven.

Op donderdag 19 februari a.s. zal bovendien door D66 een aantal vragen aan de Minister van Justitie gesteld worden over de zaak van de Ven.

Deze vragen hebben betrekking op de erkenning van de beroepsverantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker.

Wij zouden u willen vragen om donderdag voor 13.00 uur telegrammen met bijvoorbeeld de volgende inhoud aan de minister en de voorzitter van de 2e Kamer (en zo mogelijk aan alle fracties) te zenden:

Maatschappelijk werker(s) van
te

zijn ernstig verontrust over de behandeling van kollega van de Ven in de adoptiezaak van Dinther.

Zij protesteren tegen de hieruit gebleken miskennis van de beroepsverantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker in het algemeen en van die van de heer van de Ven in het bijzonder.

(ondertekening!)

Iedereen is uiteraard vrij in de bepaling van een "eigen" tekst van de telegrammen.

De Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werkers staat volledig achter deze actie. Nieuwe acties, volgend op het telegram, zullen in samenwerking met de Vereniging gevoerd worden.

de Aktiegroep.

ROND CHRISTIENTJE

Maatschappelijk werkers vormen actiegroep

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN, 17 febr. — Een golf van publicaties rond het onzekere lot van de 2-jarige Christientje, pleegdochter van het echtpaar Van Dinter in Eindhoven, heeft enige openheid tot gevolg gehad bij de verantwoordelijke autoriteiten.

Mr. A. J. Haagen, secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch, die zich tevoren beriep op zijn ambtsgeheim, heeft gisteren verklaard dat de gevolgde gang van zaken binnen het college van zijn raad geen andere is geweest dan de gebruikelijke.

Nadat de maatschappelijk werker van de raad, de heer G. van de Ven, in zijn rapport over het gezin Van Dinter tot een gunstig advies was gekomen, had hij — mr. Haagen — een voorstel geformuleerd aan het college van zijn raad. Conform dit voorstel zou advies zijn uitgebracht aan het Ministerie van Justitie. Daar van de zijde van het ministerie is verklaard, dat de minister door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch is geadviseerd afwijzend te beschikken ten aanzien van een verblijfsvergunning voor Christientje, mag worden aangenomen dat hetzij mr. Haagen op goede gronden het college van de raad heeft voorgesteld de minister tot een afwijzende beschikking te adviseren, hetzij het college van de raad op even goede gronden zelfstandig tot dit advies is gekomen. Welke deze gronden zijn blijft vooralsnog onduidelijk.

Gunstig advies

Het is echter een feit, dat de inmiddels op non-actief gestelde maatschappelijk werker Gerard van de Ven, de enige is geweest die het gezin Van Dinter maanden achtereen heeft geobserveerd en uiteindelijk tot het oordeel is gekomen dat er geen enkele reden was om Christientje bij haar pleegouders weg te halen en terug te brengen naar België.

De heer Van de Ven, die geheel volgens de geldende richtlijnen de inhoud van zijn rapport en het daarin vervatte (gunstige) advies tevoren met het echtpaar Van Dinter besprak, weigerde door zijn superieuren als leugenaar te worden neergezet. Ondanks een haastig opgelegd spreekverbod, achtte hij het van het allergrootste belang voor het gezin Van Dinter en voor de beroepsethiek van de maatschappelijk werker in het algemeen om de betrokkenen ervan te overtuigen dat hij althans in gunstige zin had geadviseerd.

„Insubordinatie”

Dit werd door de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming, mr. A.J. Haagen, en de voorzitter van deze raad, mr. H.P. A. Achterbergh, beschouwd als „insubordinatie”, op welke grond een voordracht zou uitgaan naar het Ministerie van Justitie tot schorsing c.q. ontslag van de heer Van de Ven. In afwachting daarvan werd hij met ziekteverlof gezonden.

In kringen van maatschappelijk werkers heeft met name deze maatregel grote verontwaardiging gewekt. In Eindhoven werd gisteren de oprichting bekend van een actiegroep, bestaande uit maatschappelijk werkers uit alle geledingen, die ondermeer in het politieke vlak spoedig de nodige activiteiten wil gaan ontketenen. Ofschoon over de aard van deze activiteiten op zo korte termijn nog geen overeenstemming was bereikt, werd desgevraagd wel verzekerd dat met het geval Van de Ven een zaak werd aangepakt die reeds lang om duidelijkheid vraagt.

Duidelijkheid is er — althans van officiële zijde — nog niet gekomen voor de pleegouders van de kleine Christientje.

Afwijzing

Een woordvoerder van het Ministerie van Justitie in Den Haag bevestigde desgevraagd nogmaals dat van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch inderdaad het advies was ontvangen afwijzend te beschikken inzake een eventuele verblijfsvergunning voor de kleine Christientje.

In afwachting van het gereedkomen van deze beschikking had het ministerie de dienst vreemdelingenzaken van de gemeentepolitie in Eindhoven het advies gegeven de pleegouders van Christientje in te lichten over de aard van de te verwachten beschikking en hen aan te raden het kind over de grens te brengen om overheidsmaatregelen te voorkomen.

Dreigement

Door de pleegouders van Christientje werd deze „aanmaning” opgevat als een regelrecht dreigement. Volgens mevr. Van Dinter zou haar door adjudant Van Stratum letterlijk zijn gezegd: U zorgt ervoor dat het kind uiterlijk 1 januari het land uit is, anders doen wij dat. En probeer niet het kind hier of daar te laten onderduiken, want we vinden het toch wel”.

Daarna is het echtpaar Van Dinter met 2-jarig Christientje dagelijks heen en weer gaan reizen tussen Eindhoven en het Belgische Lichtaart.

ouders zouden afnemen om het over de grens te zetten”, zegt adjudant Th. van Stratum van de Eindhovense gemeentepolitie. „Het echtpaar Van Dinter mag geacht worden te weten waar het aan toe was.

Als er inderdaad een afwijzende beschikking van het ministerie op tafel zou komen, zouden we hen die ter kennis brengen, waarbij wij hen tevens zouden wijzen op de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen het besluit van de minister. Van het meenemen van het kind is vooralsnog geen sprake.

Wel heb ik het echtpaar Van Dinter ernstig geadviseerd het kind voor 1 januari j.l. uit eigener beweging over de grens te brengen, zulks naar aanleiding van het gelijklopende advies dat ons door het ministerie was gegeven”.

Misverstand

Was er sprake van een misverstand tussen het echtpaar Van Dinter en de politie, waardoor zij dit „advies” blijkbaar als een regelrechte intimidatie hebben opgevat? „Stellig niet. Het gesprek verliep in een prettige sfeer”.

Heeft de politie bij die gelegenheid een poging gedaan om het echtpaar Van Dinter op de hoogte te brengen met de mogelijkheden om tegen een eventueel afwijzende beschikking van de minister in hoger beroep te gaan? „Die kans hebben we in het gesprek niet gekregen”.

Heeft de politie dan later — en vooral in de afgelopen dagen — getracht dit alsnog te doen? Heeft de politie het echtpaar Van Dinter er op gewezen dat het kind rustig in Nederland kan blijven zolang er niet eens desnoods uiteindelijke beslissing van de Kroon op tafel ligt? Heeft de politie enige moeite gedaan om het gezin Van Dinter gerust te stellen?

„Het echtpaar Van Dinter is hier altijd welkom om alle gewenste inlichtingen en adviezen te krijgen”.

Reacties

Inmiddels hebben de verwikkelingen rond de kleine Christientje en de daar rechtstreeks uit voortvloeiende maatregelen van de Raad voor de Kinderbescherming tegen haar maatschappelijk werker Gerard van de Ven een storm van verontwaardigde reacties teweeg gebracht.

AFFAIRE „CHRISTIENJTJE” IN KAMER

Actie voor eerherstel geschorste ambtenaar

Beroepsethiek sociaal werk in geding

(Van onze correspondent)

EINDHOVEN, 18 februari — Een landelijke actiegroep van maatschappelijk werkers heeft zich solidair verklaard met de heer G. van der Ven, die vorige week vrijdag in de Eindhovense adoptie-affaire rond „Christientje” door de raad voor de kindbescherming in Brabant bij het ministerie van Justitie wegens insubordinatie voor schorsing is voorgedragen.

De actiegroep zal zich woensdagavond met vertegenwoordigers van alle zes groeperingen van het maatschappelijk werk beraden over de mogelijkheden eerherstel voor de maatschappelijk werker te krijgen. De algemene verwachting is dat men van de schorsing een landelijke testcase wil maken over de beroepsethiek van de maatschappelijk werker. Op grond van de dringend gewenste beroepscode en de beroepsethiek voor maatschappelijk werk heeft de heer Van der Ven naar het oordeel van de actiegroep correct gehandeld.

De heer Van der Ven werd geschorst, toen hij de pleegouders van het drie jaar oude Belgische weesje Christientje inzage gaf in het rapport dat hij over hen had opgesteld. Hij deed dat, toen bekend werd dat de Raad voor de Kinderbescherming een negatief rapport had uitgebracht over het pleeggezin Van Dinter. Het rapport van de maatschappelijk werker, die het echtpaar had bezocht, luidde positief.

Het optreden van mr Haagen, de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Brabant is in de ogen van de actiegroep en de bond van maatschappelijk werk in Nederland een duidelijk voorbeeld van „ongewenst ingrijpen van de overheid in de vertrouwensrelatie die tussen de maatschappelijk werker en de cliënt dient te bestaan”.

De brief, waarin de Brabantse Raad voor de Kinderbescherming de insubordinatie van de 31-jarige maatschappelijk werker Van der Ven meldt, is pas dinsdagmorgen op de directie Kinderbescherming van het ministerie van Justitie in Den Haag ontvangen. De minister van Justitie gaat de zaak, waarover mevrouw Goudsmit van D'66 vragen heeft gesteld, uitvoerig bestuderen.

maatschappelijk werker in gevaar, aldus de actiegroep. Volgens de heer Dalderop wordt in de affaire „Christientje” de pure wet boven het rechtsgevoel gezet.

Te oud

Het is voor het Eindhovens actiecomité onbegrijpelijk dat de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming, mr Haagen in Den Bosch, zijn maatschappelijk werker niet heeft ingelicht dat hij een ander advies over Christientje aan de minister van Justitie heeft gestuurd.

In kringen van het maatschappelijk werk in Den Bosch heeft men de indruk dat het afwijzende advies van mr Haagen en de raad voor kindbescherming mede gegrond is op het feit dat de pleegouders al bijna vijftig jaar waren. De secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming schijnt persoonlijk een leeftijd van veertig jaar vaak als limiet te zien. De adoptiewet gaat echter tot vijftig jaar.

De pleegmoeder van het drie jaar oude meisje, mevrouw Van Dinter, vertelde gisteravond dat haar man pas 48 jaar oud is. Het is niet juist om te zeggen, zei zij, dat Christientje nog steeds een moeder heeft in België. De

moeder heeft, volgens mevrouw Van Dinter, het kind na de geboorte in de steek gelaten en heeft nooit meer iets van zich laten horen.

Mevrouw Van Dinter ontkent ook dat zij niet de officiële weg heeft bewandeld voor een adoptie-aanvraag. Dat is wel gebeurd, zegt zij. De pleegmoeder ziet als oorzaak voor de moeilijkheden het feit dat zij tot voor kort niet kerkelijk gehuwd was. Dat schijnt in Brabant zwaar te tellen. Maar sinds kort is het echtpaar, dat twaalfeneenhalf jaar lang niet voor de kerk mocht trouwen, ook „katholiek” gehuwd. „Dus dat bezwaar telt nu ook niet meer”, aldus de pleegmoeder.

Het echtpaar Van Dinter heeft de steun gevraagd van het Eindhovense PvdA-Kamerlid mr Cammelbeeck. De heer Cammelbeeck zal volgens de pleegmoeder vandaag in de Kamer vragen stellen over de affaire Christientje.

Protesten

Een van de initiatiefnemers van de actiegroep, die eerherstel voor de heer Van der Ven wil, is de heer W. Dalderop, werkzaam bij het Katholiek Instituut voor Maatschappelijk Werk in Eindhoven. Op dit instituut stond dinsdag de telefoon constant te ratelen omdat uit alle delen van Nederland felle protesten tegen de actie van de Raad van de Kinderbescherming binnenkomen.

Een eventuele schorsing of zelfs een reprimande in deze zaak zou naar het oordeel van de actiegroep voorbijgaan aan de eigen verantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker. Ambtelijke discipline brengt hier de beroepscode en de rechtspositie van de

Aktiegroep
p/a Smitsstraat 17
Eindhoven.
tel. 040-65477.

Geachte kollega's,

Uw reactie op onze oproep d.d. 18 februari 1970 inzake kollega v.d. Ven was voor ons bemoedigend.

In totaal zijn er ruim 80 reacties door ons ontvangen, waarvan 95% meer of minder positief. Het grootste gedeelte van alle brieven was door meerderen ondertekend.

Ter informatie voegen wij bij deze brief een afschrift van het advies wat de "Kommissie van konsultatie van de Nederlandse Vereniging van maatschappelijk werkers" aan de heer v.d. Ven heeft uitgebracht, nadat hij hiervoor een verzoek had ingediend. De in dit advies genoemde mr. C.W.E. Abbenhuis, is door minister Polak verzocht om namens de minister een onderzoek in te stellen. De resultaten van dit onderzoek zijn nog niet gepubliceerd.

De aktiegroep zal nog verder verslag uit brengen van haar werkzaamheden en van de reacties waarmee zij gekonfronteerd is geraakt. Wij willen een en ander publiceren in een "witboek", waarin wij ook zo eel mogelijk schriftelijke reacties willen afdrukken. Daarom vragen wij hierbij uw toestemming om uw reactie te mogen publiceren.

Verder zijn wij erg benieuwd naar de reacties die er binnen uw instelling, bij kollega's etc. geweest zijn n.a.v. deze zaak en eventueel onze brief.

Wij denken hierbij aan discussies, vergaderingen, gesprekken met direkties, akties enz. Ook dit graag vermelden.

Deze zaken worden indien mogelijk ook verwerkt in het "witboek".

Het zal u duidelijk zijn dat deze aktie kosten met zich mee brengt. Tot op heden ontvingen wij spontaan f. 75,-- . De portokosten van b.v. onze eerste brief bedroegen echter al f. 125,-- . Vandaar hierbij ons gironummer: 1515042 t.n.v. "Kath.Soc.Char.Centrum"-Smitsstraat 17 Eindhoven.

Wilt u als motto vermelden: "aktiegroep".

Met vriendelijke groeten,

W.M.Dalderop	- groeps-maatsch.werker
E. Gianotten	- studente K.S.A.
M. Hoeven	- chef maatsch.werk
M. Hulsbosch	- stafdocent K.S.A.
M.v.d.Oetelaar	- m.werker reklasser.
S. Pas	- ind.maatsch.werker
J.v.Sambeek	- student K.S.A.
P. Verbunt	- m.werker kinderbesch.
J.Verhees	- student K.S.A.

Omdat dit artikel naar de mening van de "kleine groep" "de kool en de geit" spaarde, meenden we hier een reactie op te moeten sturen.

De heer Hoeven zou zich hiermee belasten. Inmiddels heeft T.M.W. toegezegd "het advies" integraal op te nemen in het blad van 20 april a.s.

Ook Verdanda heeft over de zaak een aantal "openbare vragen" gesteld, die naar de mening van de kleine groep in zo'n "centraal-verwarmde-barricade-revolutie-toon" zijn gesteld, dat ook daarop gereageerd moet worden.

De heer Pas heeft dit op zich genomen.

In beide gevallen (T.M.W. en Verdanda) zal de reactie op persoonlijke titel doch als lid van de actiegroep gesteld worden (dus niet namens de actiegroep).

Ondergetekende zal proberen ook Maatschappelijk Welzijn het advies integraal te laten publiceren.

Bij het "advies" - wat aan degenen die op onze oproep gereageerd hebben is gestuurd - is een brief bijgesloten met het verzoek:

- hun reactie openbaar te mogen maken (i.v.m. het witboek).
- reactie te vermelden die ⁱⁿ hun werkveld hebben plaatsgevonden (ook i.v.m. het witboek).
- de actiegroep financieel te steunen (de schuld wordt steeds groter).

Hoewel al deze zaken niet zijn gefiatteerd door de volledige actiegroep, hopen we op uw instemming.

Het is n.l. onmogelijk, gelet op het proces waarin ieder gevangen zit en op het slagvaardig moeten zijn, de volledige actiegroep steeds toestemming te vragen.

Het lijkt overigens wel raadzaam met de volledige groep bijelkaar te komen i.v.m. deze communicatie en i.v.m. het rond krijgen van het wetboek en beraad over verdere actie.

Mag ik u daarom voorstellen elkaar te ontmoeten op dinsdag 14 april a.s. te 20.00 uur Smitsstraat 17.

Mocht u verhinderd zijn, wilt u dit dan even mededelen?

In de hoop u op deze wijze, zij het dan achteraf, voldoende op de hoogte te hebben gesteld, besluit ik met vriendelijke groet,

W. Dalderop.

STAATSBEDRIJF DER PTT

VERKORTINGEN VOOR BETAALDE DIENSTANWIJZINGEN

- RPx = Antwoord betaald
 x (bedrag)
 BT }
 ELT } Brieftelegram
 LT }
 PC = Bericht aflevering
 TC = Collationering
 TR = Telegraaf Restant
 GP = Poste Restante
 MP = Geadresseerde persoonlijk
 LX = Gelukstelegram
 NOTA HET STAATSBEDRIJF DER PTT VERGOEDT GEEN SCHADE, VEROORZAAKT DOOR HET VERMINKEN, VERTAGEN OF VERLOREN GAAN VAN EEN TELEGRAM.

TELEGRAM

(a) AANGENOMEN TE (b) ONTVANGEN TE	TELEGRAM NUMMER	AANTAL WOORDEN	DATUM EN TIJD VAN (a) AANNEMING, (b) ONTVANGST		DIENST- BIJVOEGSELS	OPGENOMEN DOOR
a Rosmalen	12155	16/158	18 19	10 10	gr	nr
b			b			

Het bestuur van de Nederlandse Vereeniging van Broederschapelijke werkers heeft hierover berichten van de landelijke ombudsman de mediating welke de heer van der Velden, voorzitter van de Vereeniging van de landelijke werkers, heeft gedaan aan het gemeentebestuur van Rotterdam. Het gemeentebestuur van Rotterdam heeft het besluit genomen dat de landelijke werkers van Rotterdam de mediating van de landelijke werkers in Rotterdam van de Gemeente van Rotterdam te Rotterdam te geven van de landelijke werkers van Rotterdam. Het gemeentebestuur van Rotterdam heeft het besluit genomen dat de landelijke werkers van Rotterdam de mediating van de landelijke werkers in Rotterdam van de Gemeente van Rotterdam te Rotterdam te geven van de landelijke werkers van Rotterdam. Het gemeentebestuur van Rotterdam heeft het besluit genomen dat de landelijke werkers van Rotterdam de mediating van de landelijke werkers in Rotterdam van de Gemeente van Rotterdam te Rotterdam te geven van de landelijke werkers van Rotterdam.

NOTA

Voor navragen omtrent vermeende verminderingen wende men zich tot het telegraafkantoor. De kosten van rechtstreeks tussen afzender en gereserveerde gewisselde rectificatielegrammen worden niet terugbetaald.

NADRIJK IS VERBODEN
 Nieuwspapier
 verspreiden

STATEN-GENERAAL

TWEEDE KAMER

*

OPENBARE VERGADERING DER KAMER

op DONDERDAG 19 februari 1970 te **11.00** uur.

Aan de orde is:

1. Regeling van werkzaamheden.
2. Voorstel van wet van de heren Laban en Franssen tot wijziging van de gemeentewet op het punt van de met het raadslidmaatschap onverenigbare betrekkingen en – in verband daarmee – van enige onderwijswetten (Openstellen van het raadslidmaatschap voor het onderwijzend personeel van de gemeentelijke scholen, dat woont en werkt in dezelfde gemeente) **10 257**

*

NA DE LUNCHPAUZE (met onderbreking van de agenda)

1. Stemmingen in verband met het Wetsontwerp Wijziging van de Kieswet strekkende tot afschaffing opkomstplicht **10 398**
2. Stellen van vragen overeenkomstig artikel 107 van het Reglement van Orde:

A

door mejuffrouw **Goudsmit** (D'66) aan de Minister van Justitie.

(de te stellen vragen zijn opgenomen in de bijlage, sub I van deze convocatie).

B

door de heer **Imkamp** (D'66) aan de Minister van Justitie.

(de te stellen vragen zijn opgenomen in de bijlage, sub II, van deze convocatie).

*

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

op MAANDAG 23 februari 1970 te **11.00** (tot uiterlijk 18.00 uur)

van de vaste Commissie voor Defensie

Aan de orde is:

Agenda: Zie stuk 10 300, hoofdstuk X, nr. 12.

*

OPENBARE VERGADERINGEN DER KAMER

op DINSdag 24 februari 1970 te **14.00** uur met voortzetting des avonds,
op WOENSDag 25 februari 1970 te **13.00** uur met voortzetting des avonds
en op DONDERDag 26 februari 1970 te **11.00** uur.

Aan de orde is:

1. Regeling van werkzaamheden.

op WOENSDAG 25 maart 1970:

- A. te 11.00 uur (tot uiterlijk 18.00 uur) van de vaste Commissie voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening;
- B. te 14.00 uur (tot uiterlijk 22.00 uur) van de vaste Commissie voor de Civiele Verdediging.

(De agenda's voor deze vergaderingen zullen tijdig gereed zijn).

18 februari 1970.

*

BIJLAGE BIJ DE AGENDA VAN 18 FEBRUARI 1970

I. Mondelinge vragen van mejuffrouw Goudsmit (D'66):

1. Meent de Minister dat de zakelijke inhoud van adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming vóór hun uitbrenging met de betrokkenen – het gezin waarover het advies gaat – moet worden besproken?
2. a. Zo ja, is dit gebeurd met het gezin Van Dinter?
b. Zo nee,
 - a. waarom niet? Is dat niet in strijd met de algemeen aanvaarde hoofdregel van het maatschappelijk werk, niet buiten „cliënten” om te handelen?
 - b. waarom is dan wel aan derden (M. van Dam) de inhoud van het advies medegedeeld?
3. Vindt de Minister het juist dat een ambtenaar/maatschappelijk werker aan het gezin over wie hij moet rapporteren voordat hij zijn rapport uitbrengt de zakelijke inhoud van dat rapport mededeelt? *Ja*
4. Vindt de Minister dat de Raad voor de Kinderbescherming, indien deze een advies uitbrengt, dat afwijkt van het rapport van de ambtenaar/rapporteur, dit met de rapporteur behoort te bespreken? *Ja*
5. Is deze gedragslijn gevolgd door de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch in het geval Van Dinter?
6. Vindt de Minister het begrijpelijk dat een ambtenaar/maatschappelijk werker bij de Raad voor de Kinderbescherming, die via een televisie-uitzending hoort, dat er een van zijn rapport afwijkend, ongunstig advies is uitgebracht door de Raad voor de Kinderbescherming, de behoefte heeft aan het betreffende gezin te vertellen:
 - a. dat hij, zoals hij dat gezin ook had medegedeeld, een gunstig rapport heeft uitgebracht;
 - b. dat hij vóór die t.v.-uitzending niet wist dat er door de Raad een afwijzend advies was uitgebracht en dus dat dat afwijzend advies niet met hem was besproken?
7. Vindt de Minister dat de Raad een bij hem werkzame in redelijkheid kan verbieden in het geval geschetst in vraag 6 dat gezin te bezoeken?
8. Zo ja, vindt de Minister het dan begrijpelijk dat die ambtenaar in een gewetensconflict, een conflict van rechtsplichten, komt te verkeren, nl. een conflict tussen zijn plicht als ambtenaar en zijn plicht als maatschappelijk werker?
9. Indien de Minister dit begrijpelijk vindt, kan hij de beslissing van de ambtenaar om zijn plicht als maatschappelijk werker te laten prevaleren boven zijn plicht als ambtenaar dan billijken, althans begrijpen?
9. Indien de Minister dit begrijpelijk vindt, kan hij beslissing van de ambtenaar om hij die vraag bevestigend beantwoordt – onder de in vraag 8 bedoelde omstandigheid, nl. een gewetensconflict waarin de ambtenaar verkeerde, althans meende te verkeren, te kwalificeren als een reden tot ontslag in de zin van de Ambtenarenwet?
11. Zo ja, zou de Minister dan kunnen aangeven onder welke omstandigheden hij vindt dat de (aldus populair weergegeven) regel „Befehl ist Befehl” niet geldt voor ambte-

naren in het algemeen, en voor ambtenaren werkzaam in de sfeer van maatschappelijk werk in het bijzonder?

Toelichting

De vragen gaan, zoals duidelijk zal zijn, over de kwestie van het gezin Van Dinter, behandeld door M. van Dam in de t.v.-uitzending „Velen met mij” dd. 9-2-1970, en over de daarmee in verband staande aan de heer Van der Ven aangezegde voordracht tot ontslag door de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch, bij welke Raad de heer Van der Ven werkzaam is.

II. Mondelinge vragen van de heer **Imkamp** (D'66):

1. Is het juist dat de officier van justitie in Maastricht „de oorlog heeft verklaard” aan het kienspel en de kienverenigingen?
2. Zo ja, is de Minister dan bereid alsnog de Wet op de Kansspelen in die zin te wijzigen, dat dit „volksvermaak” niet meer onder de verbodsbepaling van deze wet valt en in afwachting van zijn voorstellen het openbaar ministerie te instrueren een soepel vervolgingsbeleid toe te passen?

Toelichting (Zie N.R.C. d.d. 10 januari 1970)

In antwoord op vragen van ondergetekende d.d. 7 november 1968 (*Aanhangsel* tot het Verslag der *Handelingen* Tweede Kamer, blz. 267, zitting 1968-1969) heeft de Minister geantwoord, dat de verbodsbepaling, neergelegd in artikel 3, tweede lid, van de Wet op de Kansspelen gehandhaafd dient te worden.

Uit persberichten blijkt nu, dat de officier van justitie tot een systematisch vervolgingsbeleid is overgegaan.

Het onbehagen van de plaatselijke bevolking wordt het best vertolkt in een redactioneel artikel in de „Nieuwe Limburger” d.d. 7 januari 1970, luidend o.m.:

„Minder begrijpelijk is, dat er in den Haag niet harder op gehamerd wordt dat deze wetgeving volmaakt uit de tijd is. Het is niet minder dan lachwekkend, dat kleine liefhebberijen als kienen verboden worden in een land, waar het al lang vrij staat per toto naar hartelust geld te verspelen.

De bestaande wet noodt tot kruimelpraktijken en zij stelt de politie voor een hopeloze taak uit te maken wat nog een besloten club is en wat niet.

Een politiek die zich daarmee blijft bemoeien is niet meer van onze tijd.”

III. Maximum spreektijd bij de gezamenlijke beraadslaging over hoofdstuk XII, 10 300 B, 10 300 G en 10 300 I:

- voor de fracties van de K.V.P. en de P.v.d.A. elk 60 minuten;
- voor de fracties van de V.V.D., de A.R.P. en de C.H.U. elk 45 minuten;
- voor de fractie van D'66 30 minuten;
- voor de fracties van de C.P.N., de P.S.P., de B.P., de S.G.P., de groep-Harmsen en de groep-Aarden elk 25 minuten;
- voor de fractie van het G.P.V. en de heer Kronenburg elk 15 minuten.

IV. Maximum spreektijd bij de Nota Waterhuishouding van Nederland (9987):

- voor de fracties van de K.V.P. en de P.v.d.A. elk 25 minuten;
- voor de fracties van de V.V.D., de A.R.P. en de C.H.U. elk 20 minuten;
- voor de fractie van D'66 15 minuten;
- voor de fracties van de C.P.N., de P.S.P., de B.P., de S.G.P., de groep-Harmsen, de groep-Aarden, het G.P.V. en de heer Kronenburg elk 10 minuten.

V. Te stellen vragen bij de interpellatie van de heer **Schakel** (A.R.P.):

1. Kan de Regering mededelen, hoeveel in de jaren 1967, 1968 en 1969 is uitgekeerd op grond van de Rijksbijdrageregeling Woonwagengewoners?
2. Kan de Regering een inzicht verschaffen in de mate, waarin door niet-gerechtigden bij gemeenten een beroep op de regeling wordt gedaan?
3. Hoeveel woonwagens, caravans e.d. zijn in 1967, 1968 en 1969 verbrand of door andere oorzaken tot een abrupt einde gekomen? In hoeveel gevallen is proces-verbaal opgemaakt ter zake van verdenking van opzet?

Van den Bergh e. a.

voor een zuivere democratie. Op grond daarvan zijn wij van mening dat het recht om raadslid te zijn niet aan bepaalde groepen van goede medeburgers behoort te worden onthouden. Dat moet de Kamer bedenken. Als men het aantal onverenigbaarheden wil inkrimpen, is het betere de vijand van het goede. Het is veel te gemakkelijk, onder het motto „wij moeten verder gaan en het geheel overzien” te zeggen dat wij deze stap dan nog maar niet zullen doen. De ongelijkheid die er bestaat moeten wij in porties afbreken. In 1958 is men ermee begonnen. De onderwijzer in gemeentedienst heeft het toen in de Kamer niet gehaald; maar de echtgenoot van de ambtenaar heeft het wel gehaald. Die is uit de lijst van de ontoelaatbaren verdwenen. Zo zijn er meer verbeteringen in die lijst aangebracht. De Kamer zou er verstandig aan doen op deze wijze door te gaan. Wanneer het niet ineens kan – door de afwezigheid van de Regering weten wij niet of er misschien nog eens een voorstel zal komen om het ineens te doen – dan moet het maar in mootjes. Ik vind het jammer dat men in de Kamer dan op het standpunt kan staan dat de ongelijkheid daardoor wordt geïntroduceerd. Die ongelijkheid is er. Ook naar de mening van mijn fractie zal die ongelijkheid pas verdwijnen, indien al die onverenigbaarheden uit de wet zijn gehaald. Wij zouden het echter zeer betreuren indien men de overblijvende ongelijkheid zou gebruiken als een argument om deze stap niet te doen.

De heer **De Goede** (D'66): Heb ik goed begrepen dat de heer Van den Bergh er principieel geen bezwaar in ziet – het is een theoretische voorstelling van zaken, maar niet ondenkbaar – dat de gehele gemeenteraad zal volstromen met gemeenteamttenaren, waarbij – dat lijkt mij de consequentie van dit standpunt – de uitvoering en wetgeving geheel in één hand zouden komen te liggen? Dat lijkt mij voor een democratische procedure niet zo aantrekkelijk.

De heer **Van den Bergh** (P.v.d.A.): Ik zou dat een weinig gewenste situatie vinden, maar ik acht deze ondenkbaar ook in een land waar het toelaatbaar zou zijn, juist omdat de kiezers ook nog wel een andere keuze kunnen maken dan uit hun gemeenteamttenaren. In een grote gemeente als Amsterdam vormen zij 6 pct. van de betrokkenen. Zouden zij nu juist allemaal de raad gaan vormen? Met een extreem voorbeeld moet men niet proberen duidelijk te maken dat een goede zaak ook in het absurde kan worden getrokken.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De **Voorzitter**: Ik heb mij naar aanleiding van de interventie van de heer Geertsema nogmaals in verbinding gesteld met Minister Beernink. Mij is daarbij gebleken, dat de Minister in verband met een gesprek met het gemeentebestuur van Amsterdam en de voorbereiding daarvan niet langer dan tot onmiddellijk na de stemming over het wetsontwerp Wijziging van de Kieswet strekkende tot afschaffing van de opkomstplicht in de Kamer aanwezig kan zijn.

Het voorstel van orde van de heer Geertsema, zo dat wordt gedaan, zal worden behandeld volgens de procedure, die in dit huis gebruikelijk is.

De vergadering wordt te 13.16 uur geschorst en te 13.50 uur hervat.

De **Voorzitter**: In verband met het stellen van vragen overeenkomstig artikel 107 van het Reglement van Orde door mejuffrouw Goudsmit aan de Minister van Justitie, deel ik aan de Kamer mede dat zijn ingekomen 39 telegrammen van organisaties van maatschappelijk werkers en van individuele maatschappelijk werkers.

Zitting 1969–1970

Voorzitter e. a.

Deze stukken zullen op de tafel van de griffier worden nedergelegd, ter inzage van de leden.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van het wetsontwerp **Wijziging van de Kieswet strekkende tot afschaffing van de opkomstplicht (10 398)**.

De algemene beraadslaging over dit wetsontwerp is reeds gevoerd.

De artikelen en de beweegreden van het wetsontwerp worden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De **Voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat de heren Van der Stoel, Lems, Van der Mei, Tilanus en Tolman de vergadering wegens dringende werkzaamheden elders hebben verlaten.

Het wetsontwerp wordt met 91 tegen 15 stemmen aangenomen.

Vóór hebben gestemd de heer Gortzak, mejuffrouw Goudsmit, de heer Goudzwaard, mevrouw Groensmit-van der Kallen, mejuffrouw Haars, de heren Harmsen, Van Harselaar, Hermesen, Van den Heuvel, Hutschemaekers, Imkamp, Jansen, Jansen, Jongeling, mejuffrouw Kessel, de heren Kieft, Kikkert, Kleisterlee, Van Koeverden, mejuffrouw Kok, de heren Kolf-schoten, Koning, Koudijs, Krosse, Laban, mejuffrouw Van Leeuwen, de heren Van der Lek, Van Lier, Maenen, Masman, Mellema, Van Mierlo, De Mooij, Notenboom, Nuijens, Nypels, Oele, mevrouw Padt-Jansen, de heren Peijnenburg, C. J. van der Ploeg, Rietkerk, Roethof, Van Rossum, Van Schaik, Schakel, Schipper, Schlingemann, Schmelzer, mevrouw Singer-Dekker, de heren Van der Spek, Tans, Van Thijn, Den Uyl, Vellenga, Verlaan, Voogd, Vrolijk, Walburg, Weijters, Wiebenga, Wiegel, Wieldraaijer, Wierda, Willems, Ter Woorst, Aantjes, Aarden, Abma, Assmann, mejuffrouw Barendregt, de heren Van Beek, De Bekker, Van den Bergh, Biesheuvel, De Boo, Boot, Bos, Van de Brake, mevrouw Brautigam, de heren Brouwer, Cornelissen, Dankert, Van Dis, Dusarduijn, Dijkstra, Egas, Engels, Fiévez, Franssen, De Goede en de Voorzitter.

Tegen hebben gestemd de heren Joekes, Kremer, Van der Peijl, Portheine, Van het Schip, Scholten, mevrouw Veder-Smit, de heren Vonhoff, Wolff, jonkvrouw Wtewaall van Stoetwegen, de heren Bakker, De Beer, Van Dijk, Geertsema en Geurtsen.

De **Voorzitter**: Ik geef het woord aan mejuffrouw Goudsmit tot het stellen van vragen, overeenkomstig artikel 107 van het Reglement van Orde, aan de Minister van Justitie naar aanleiding van de voordracht tot ontslag van een ambtenaar van de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch in verband met het mededelen van een advies ten aanzien van het gezin Van Dinter.

In verband met het grote aantal vragen heb ik met mejuffrouw Goudsmit de afspraak gemaakt, dat zij de vragen niet zal voorlezen. Voorlezing van de vragen zou daarenboven de zaak niet duidelijker maken. Ik ben van mening, dat het voor het goede begrip noodzakelijk is deze vragen op schrift in de goede volgorde voor zich te hebben. Zij zullen wel in de *Handelingen* worden opgenomen¹⁾.

Mejuffrouw Goudsmit vraagt dus alleen het woord tot het geven van een korte toelichting op haar vragen, waarop zij krachtens het Reglement van Orde recht heeft.

Aangezien op beide tribunes voldoende agenda's, waarop de vragen staan vermeld, voorradig zijn, kunnen de pers en het publiek de vragen bekend zijn.

¹⁾ Voor noot zie blz. 2386.

Goudsmit

Mejuffrouw **Goudsmit** (D'66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb verlof gevraagd, en gekregen, om mondelinge vragen te stellen over de voordracht tot ontslag van een ambtenaar van de Raad voor de Kinderbescherming in 's-Hertogenbosch, omdat ik van mening was, dat die voordracht zulke ernstige aspecten had, dat het nuttig was daaromtrent onmiddellijk een standpunt van de Minister onder wiens verantwoordelijkheid de Raden voor de Kinderbescherming ressorteren te horen. Voordat ik dit verlof tot het stellen van mondelinge vragen vroeg, had ik al schriftelijke vragen aan de Minister gesteld over de veiligheid van de positie in Nederland van het kind Christientje, dat de laatste twee jaar is opgevoed door de familie Van Dinter. Ik heb van de Minister begrepen, dat hij nog niet in staat is op die schriftelijke vragen thans mondeling te antwoorden. Ik heb evenwel ook begrepen, dat de familie Van Dinter zich geen zorgen behoeft te maken, dat op dit moment door de politie Christientje, hun pleegdochter, uit Nederland zal worden gezet zonder dat daarvoor een officiële beschikking is gegeven. Tegen die beschikking kunnen zij dan in beroep gaan. Ik heb ook begrepen, dat de familie Van Dinter zich ook tijdens die beroepsperiode geen zorgen behoeft te maken. Ik constateer dit uiteraard met vreugde.

Noot van de Voorzitter (zie blz. 2385).

1) De vragen luiden als volgt:

1. Meent de Minister dat de zakelijke inhoud van adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming vóór hun uitbrenging met de betrokkenen - het gezin waarover het advies gaat - moet worden besproken?

2. a. Zo ja, is dit gebeurd met het gezin Van Dinter?

b. Zo nee,

a. waarom niet? Is dat niet in strijd met de algemeen aanvaarde hoofdregel van het maatschappelijk werk, niet buiten „cliënten" om te handelen?

b. waarom is dan wel aan derden (M. van Dam) de inhoud van het advies medegedeeld?

3. Vindt de Minister het juist dat een ambtenaar/maatschappelijk werker aan het gezin over wie hij moet rapporteren voordat hij zijn rapport uitbrengt de zakelijke inhoud van dat rapport mededeelt?

4. Vindt de Minister dat de Raad voor de Kinderbescherming, indien deze een advies uitbrengt, dat afwijkt van het rapport van de ambtenaar/rapporteur, dit met de rapporteur behoort te bespreken?

5. Is deze gedragslijn gevolgd door de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch in het geval Van Dinter?

6. Vindt de Minister het begrijpelijk dat een ambtenaar/maatschappelijk werker bij de Raad voor de Kinderbescherming, die via een televisie-uitzending hoort, dat er een van zijn rapport afwijkend, ongunstig advies is uitgebracht door de Raad voor de Kinderbescherming, de behoefte heeft aan het betreffende gezin te vertellen:

a. dat hij, zoals hij dat gezin ook had medegedeeld, een gunstig rapport heeft uitgebracht;

b. dat hij vóór die t.v.-uitzending niet wist dat er door de Raad een afwijzend advies was uitgebracht en dus dat dat afwijzend advies niet met hem was besproken?

7. Vindt de Minister dat de Raad een bij hem werkzame in redelijkheid kan verbieden in het geval geschetst in vraag 6 dat gezin te bezoeken?

8. Zo ja, vindt de Minister het dan begrijpelijk dat die ambtenaar in een gewetensconflict, een conflict van rechtsplechten, komt te verkeren, nl. een conflict tussen zijn plicht als ambtenaar en zijn plicht als maatschappelijk werker?

9. Indien de Minister dit begrijpelijk vindt, kan hij de beslissing van de ambtenaar om zijn plicht als maatschappelijk werker te laten prevaleren boven zijn plicht als ambtenaar dan billijken, althans begrijpen?

10. Vindt de Minister het overtreden van een verbod, als bedoeld in vraag 7 - zelfs als hij die vraag bevestigend beantwoordt - onder de in vraag 8 bedoelde omstandigheid, nl. een gewetensconflict waarin de ambtenaar verkeerde, althans meende te verkeren, te kwalificeren als een reden tot ontslag in de zin van de Ambtenarenwet?

11. Zo ja, zou de Minister dan kunnen aangeven onder welke omstandigheden hij vindt dat de (aldus populair weergegeven) regel „Befehl ist Befehl" niet geldt voor ambtenaren in het algemeen, en voor ambtenaren werkzaam in de sfeer van maatschappelijk werk in het bijzonder?

Goudsmit e. a.

De schriftelijke vragen, die ik heb gesteld, hebben betrekking op een geheel andere zaak. Ik meen, dat het onjuist is, dat een ambtenaar van de Raad voor de Kinderbescherming door een superieur kan worden gezegd, dat hij een bepaald gezin, waarmede hij in zijn functie van maatschappelijk werker contact heeft gehad, niet mag bezoeken, als voor ieder naar mijn gevoel normaal denkend mens duidelijk is, dat dat gezin in ongerustheid verkeert - en terecht - omdat het begrijpt, dat die ambtenaar anders heeft geadviseerd dan hij dat gezin had gezegd te zullen doen. Met andere woorden, die ambtenaar, die maatschappelijk werker, heeft contact gehad met een gezin, waaraan hij in zijn kwaliteit van maatschappelijk werker herhaalde bezoeken heeft gebracht en waarmede hij een relatie heeft opgebouwd. Hij heeft aan het einde van een tussenfase in die relatie gezegd: In verband met mijn opdracht, rapport over u uit te brengen heb ik mij een mening gevormd, die ik in dat rapport zal neerleggen en die mening is een gunstige. Vervolgens hoort dat gezin tijdens een televisie-uitzending, dat het Ministerie van Justitie zegt, dat door de Raad voor de Kinderbescherming, waarbij die ambtenaar werkzaam was, ongunstig is gerapporteerd. Dat gezin begrijpt dat niet. Ik begrijp, dat er een formeel verschil kan zijn tussen het rapport van de ambtenaar en het rapport van de raad. Het is begrijpelijk, dat een gezin dat niet begrijpt, zeker als dat tijdens een televisie-uitzending vrij snel wordt gezegd. Het is denkbaar, dat zelfs de gene, die de televisie-uitzending verzorgt, niet het subtiel onderscheid kent tussen een mening van de raad en een mening van een ambtenaar van die raad. Hoe dan ook, het gezin denkt, dat er met hem wordt gespeeld, wordt gemanipuleerd om een modern woord te gebruiken, en wil daarover opheldering. Die ambtenaar, de maatschappelijk werker wil dat gezin die opheldering verschaffen. Als hij dat met die mensen wil gaan bespreken, is dat mijns inziens niet alleen begrijpelijk doch zelfs zijn plicht als maatschappelijk werker. Ik vind het onbegrijpelijk en onjuist, wanneer hem dat in zijn ambtenarenstatus door een meerdere wordt verboden. Ik heb in mijn vragen gesproken over een conflict van rechtsplechten en de Minister gevraagd, of hij het met mij eens is, dat, als een dergelijk conflict van rechtsplechten bestaat, de rechtsplecht van de maatschappelijk werker moet prevaleren boven zijn eventuele plicht als ambtenaar.

Mijnheer de Voorzitter! Dit is in het kort de essentie van de vragen, die ik heb gesteld.

De heer **Polak**, Minister van Justitie: Mijnheer de Voorzitter! Ik ben de geachte afgevaardigde dankbaar voor de toelichting, die zij op haar elf vragen heeft willen geven. In die vragen stelt zij een zeer algemene problematiek aan de orde, die wordt toegespitst op een concreet geval. In verband met de actualiteit van het geval heb ik hiervoor alle begrip. Ik heb de vragen gisterochtend gekregen, maar ik heb mij beijverd om zoveel mogelijk inlichtingen en gegevens te verzamelen, opdat ik vandaag al zoveel mogelijk duidelijkheid over dat geval kan verschaffen, al moet ik zoals de geachte afgevaardigde hopelijk zal begrijpen, terughoudendheid betrachten ten aanzien van aspecten in de persoonlijke sfeer. Deze materie is overigens ingewikkeld, zo ingewikkeld, dat het precies volgen van de vragen in de volgorde zoals de geachte en terzake zeer deskundige afgevaardigde ze heeft gesteld, wellicht tot misvatting aanleiding zou geven, ook omdat zij op een enkel feitelijk punt van een niet geheel juist gebleken premisse is uitgegaan. Toch wil ik mij graag zoveel mogelijk aan de vragen houden.

Voor een systematische aanpak wil ik beginnen met vraag 3. Deze vraag beantwoord ik bevestigend. Dat wil zeggen, dat ook ik van mening ben, dat het een juiste methode van werken is, dat de ambtenaar-maatschappelijk werker aan de ouders van het gezin, waarover hij moet rapporteren, de zakelijke inhoud van zijn rapport mededeelt, alvorens het uit te brengen. Dat gebeurt in de praktijk ook. Ik moet erop wijzen, dat zich natuurlijk zeer bijzondere gevallen kunnen

Minister Polak

voordoen, waarin men van deze regel moet afwijken. Er kunnen bij voorbeeld zaken zijn met een bijzonder spoedeisend karakter en het is ook mogelijk, dat de betrokkenen geen gesprek meer met de maatschappelijke werker, die het onderzoek heeft uitgevoerd, wensen.

Ook op vraag vier kan ik bevestigend antwoorden. Ik wil echter nog de volgende verfijning aanbrengen. Indien een Raad voor de Kinderbescherming een advies wil uitbrengen, dat afwijkt van dat van de ambtenaar-rapporteur, zal het in het algemeen goed zijn, dat hij van te voren in de gelegenheid wordt gesteld, de zaak toe te lichten. Ook ten aanzien hiervan kan de spoedeisendheid van de zaak het nodig maken, dat moet worden volstaan met de gemotiveerde mededeling omtrent de afwijking. Ook kunnen er bijzondere omstandigheden zijn - de ambtenaar is op reis of ziek - waarin eveneens met een gemotiveerde mededeling achteraf genoeg zal moeten worden genomen.

In antwoord op vraag 1 kan ik mededelen, dat in de overgrote meerderheid van de gevallen, namelijk die, waarin het advies van de maatschappelijk werker wordt gevolgd, het niet erg zinvol is, nogmaals vanwege de Raad de zakelijke inhoud van de adviezen met de betrokkenen te bespreken, omdat zoals ik in mijn antwoord op vraag drie, dat ik daarom eerst gaf, al stelde, ervan kan worden uitgegaan, dat de maatschappelijk werker zijn rapport reeds met de betrokkenen heeft besproken. Ik denk dan ook, dat de geachte afgevaardigde in vraag 1 doelt op die adviezen van de Raad voor de Kinderbescherming, die afwijken van het rapport van de ambtenaar-rapporteur. Ook in die gevallen komt het mij juist voor, dat de Raad, zo dat praktisch mogelijk is, aan de betrokkenen doet weten, dat en op welke gronden de Raad is afgeweken van het advies van de maatschappelijk werker.

In antwoord op vraag 2a moet ik mededelen, dat de Raad in dit geval zijn advies nog niet heeft medegedeeld en dus de informatie over de inhoud van zijn rapport achterwege is gebleven. Wel zal worden getracht, dit op zeer korte termijn te doen. Ik voeg er nog aan toe, dat de echtgenote van het betrokken gezin enkele dagen voor de uitzending over de televisie over dit geval telefonisch contact heeft gehad met de Raad. In dat gesprek is zij namens de secretaris uitgenodigd op het bureau te komen spreken. Zij zou dan, zo werd haar gezegd, alle nodige toelichting kunnen ontvangen.

Op vraag 2b kan ik mededelen, dat de verklaring, waarom geen informatie aan het gezin was verstrekt, is dat de Raad voor de Kinderbescherming meende te mogen en te moeten verwachten, dat hij van mijn standpunt over het al dan niet in Nederland toelaten van het in het gezin opgenomen kind, zou worden verwittigd, voordat ik daarover een formele beslissing zou hebben genomen en die aan het echtpaar zou zijn meegedeeld. Ik geloof, dat het een redelijke verwachting van de Raad voor de Kinderbescherming was, dat hij dit standpunt zou vernemen. Ik betreur het dan ook, dat het echtpaar eerder in kennis van de vreemdelingenpolitie het standpunt heeft vernomen; eerder dan dat het vanwege de Raad voor de Kinderbescherming werd geïnformeerd over diens van de maatschappelijk werker afwijkend advies. Ik heb inmiddels de nodige voorzieningen doen treffen om in de toekomst een zodanig eerdere mededeling van andere zijde te voorkomen. Het is overigens reeds nu gebruikelijk, dat de Raad voor de Kinderbescherming steeds tijdig afschrijft van een beschikking van mijn ministerie over al dan niet toelaten van een buitenlands kind ontvangt.

Aan een derde, namelijk de heer Van Dam is, nadat deze van het echtpaar Van Dinter een aantal informatie had verkregen, ten einde de zaak in de rubriek „Velen met mij” voor de televisie te behandelen, op zijn verzoek van de zijde van mijn departement enige toelichting gegeven op een aantal punten, waaromtrent nadere informatie gewenst voorkwam. De zakelijke inhoud van het advies is hierbij voldoende sober weergegeven.

Op vraag 5, kan ik antwoorden, dat de gedragslijn behoort te zijn, dat de Raad voor de Kinderbescherming, als deze een advies uitbrengt, dat afwijkt van het rapport van de ambtenaar, dit met de rapporteur bespreekt. Ook in dit geval is die gedragslijn gevolgd en is het van de maatschappelijk werker afwijkend standpunt van de Raad voor de Kinderbescherming aan deze maatschappelijk medewerker medegedeeld.

Ter zake van vraag 6 gaat de geachte afgevaardigde uit van de veronderstelling, als zou de ambtenaar-maatschappelijk werker eerst via de televisie-uitzending hebben vernomen, dat er een van zijn rapport afwijkend ongunstig advies door de Raad was uitgebracht. Die veronderstelling is, zoals ik zoëven in antwoord op vraag 5 heb medegedeeld, niet juist. Het standpunt was voordien aan de maatschappelijk werker bekend. De zaak, waar het hier eigenlijk om gaat, is de volgende. Het is mij gebleken, dat de betrokken ambtenaar bij de televisie-uitzending de indruk verkreeg, dat toen er sprake was van het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming, het rapport van hem - maatschappelijk werker - in het geding was. Voorts dat hij van mening is, dat deze indruk ook bij anderen heeft postgevat. Hoewel de in de uitzending gebezigde formulering, te weten, dat de Raad voor de Kinderbescherming een negatief rapport had uitgebracht, als zodanig juist was en niet aanstonds voor misverstand vatbaar leek, is mij bekend, dat in het spraakgebruik bij de Raden voor de Kinderbescherming het begrip „rapport” pleegt te worden gereserveerd voor rapporten van de maatschappelijk werkers. Vandaar het misverstand, waarop de geachte afgevaardigde in haar toelichting zojuist al even inging. Ik wil nog even op dit misverstand ingaan, omdat ik vanochtend hierover verscheidene telegrammen heb ontvangen. Er was er een van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijke werkers. Hieruit blijkt, dat ook zij denken, dat het hier gaat om het rapport van de maatschappelijk werker. Het bestuur van de vereniging heb ik intussen voor een gesprek met het hoofd van de directie kinderbescherming uitgenodigd om te trachten dit misverstand op te helderen.

Mijnheer de Voorzitter! Ik kom nu op de zaak zelf terug. Ik kan er wel inkomen, dat bij de betrokken ambtenaar de mening postvatte, dat hier zijn rapport in het geding was. In die situatie kan ik mij ook voorstellen, dat de maatschappelijk werker wenst dat aan het betrokken gezin duidelijk wordt gemaakt, dat hij zelf inderdaad overeenkomstig de door hem aan dit gezin verstrekte mededelingen een gunstig advies had uitgebracht.

Ik kom aan vraag 7. Ik meen, dat, indien de betrokken ambtenaar in de situatie, zoals hij deze meende te zien, aan de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming het verzoek zou hebben gedaan, dat aan het betrokken echtpaar in dezen duidelijkheid zou worden verschaft, dit verzoek door de secretaris had behoren te worden ingewilligd. Ik kan mij ook de situatie indenken, dat hiertoe door de Raad zelf het initiatief zou zijn genomen. Ik wijs er echter op, dat de echtgenote van het gezin op een tevoren gedane uitnodiging voor een bespreking nog niet was ingegaan. Een absolute uitspraak, dat een opheldering steeds door de maatschappelijk werker, die in de zaak rapporteerde, zelf zou moeten worden verschaft, lijkt mij iets te ver gaan, speciaal indien een afwijkend oordeel van de Raad voor de Kinderbescherming zou moeten worden toegelicht. Wel meen ik dat problemen, zoals in dezen zijn gerezen, steeds in goed overleg moeten en kunnen worden opgelost. Over de vraag in hoeverre in het onderhavige geval overleg heeft plaatsgevonden dan wel is geweigerd of mogelijk was, doe ik nog een nader onderzoek instellen.

De vragen 8 en 9 handelen over het gewetensconflict, een conflict van rechtsplechten tussen de plicht als ambtenaar en de plicht als maatschappelijk werker. Voor zover ik de gang van zaken thans kan overzien, ben ik er niet van overtuigd, dat de ambtenaar-maatschappelijk werker in een gewetensconflict was komen te verkeren. Dit zou objectief bezien naar het mij voorkomt eerst het geval zijn, indien er voor de maatschappelijk werker geen enkele mogelijkheid zou hebben be-

Minister Polak e. a.

staan voor verder overleg, dan wel dat hem duidelijk zou zijn geworden, dat geen oplossing bereikbaar was, die aan de vereisten voor goed maatschappelijk werk tegemoet komt. Ik heb niet de indruk, dat een zodanig overleg binnen de Raad voor de Kinderbescherming was uitgesloten of voltooid. In ieder geval heeft de Directie-kinderbescherming van mijn departement zelfs niet het verzoek ontvangen om ter zake te bemiddelen. Alvorens van een gewetensconflict – een hoogst ernstige zaak – te spreken, meen ik, dat van alle bestaande middelen om tot een oplossing te komen vergeefs gebruik moet zijn gemaakt.

In vraag 10 wordt mij gevraagd, of ik het overtreden van het verbod kan kwalificeren als een reden tot ontslag in de zin van de Ambtenarenwet. De geachte afgevaardigde is een goed juriste en zal naar ik hoop en vertrouwen begrijpen, dat ik op deze vraag thans niet kan ingaan. Zolang het onderzoek ter zake niet is voltooid en ik geen beslissing heb kunnen nemen over de voordracht van de Raad om ten aanzien van de maatschappelijk werker een disciplinaire maatregel te nemen, kan ik geen oordeel en zeker geen algemene uitspraak, als van mij wordt gevraagd, geven. Een en ander moet gaan langs de wegen, die daarvoor in en krachtens de Ambtenarenwet zijn aangegeven.

Ten slotte kom ik aan de vraag over de populair weergegeven leuze: Befehl ist Befehl. Deze leuze is bij mij bijzonder impopulair. Mij is gevraagd, onder welke omstandigheden de regel Befehl ist Befehl niet geldt voor ambtenaren in het algemeen en voor ambtenaren in de sfeer van het maatschappelijk werk in het bijzonder. Ik meen, dat zelfs onder bijzondere omstandigheden die een verhoogde discipline vragen – ik denk aan ernstige calamiteiten – ruimte moet bestaan voor het nemen van persoonlijke beslissingen. Het is juist de bijzonderheid van de eigen verantwoordelijkheid, dat hiervoor geen vaste regels kunnen worden gegeven. Wanneer wij vaste regels geven voor de gevallen waarin het geweten moet worden gevolgd, zou in alle andere gevallen de nare regel Befehl ist Befehl eerst recht opgeld gaan doen, omdat hij dan toepassing zou moeten vinden. Ik meen, dat dit voor de ambtenaren-maatschappelijk werkers niet anders ligt dan voor andere ambtenaren. Men kan geen algemene regels in dezen geven.

De Voorzitter: Wenst mejuffrouw Goudsmit nog ingevolge artikel 107 van het Reglement van Orde vragen over hetzelfde onderwerp ter nadere opheidering te stellen en deze, zo nodig, op zeer beknopte wijze toe te lichten?

Mejuffrouw Goudsmit (D'66): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil nog enkele nadere vragen stellen naar aanleiding van het antwoord van de Minister, dat ik zeer uitgebreid en tamelijk uitputtend vond, waarvoor ik dankbaar ben. In antwoord op vraag nummer 2 heeft de Minister gezegd, dat er vóór de televisieuitzending telefonisch contact is geweest tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de familie Van Dinter. Is dit contact uitgegaan van de raad of van de familie Van Dinter?

Minister Polak: Van de familie Van Dinter.

Mejuffrouw Goudsmit (D'66): Ik begrijp dus, dat dit een verzoek was om gehoord te worden.

Op de vragen 5 en 6 heeft de Minister geantwoord, dat hij het wel begrijpelijk acht, dat een ambtenaar nog eens naar dat gezin toegaat om te vertellen dat hij echt een gunstig rapport heeft uitgebracht. Voor zover ik het heb begrepen, meent de Minister echter, dat, wanneer hij dit wil doen, hij dit van tevoren aan een meerdere moet vragen. Meent de Minister, dat een dergelijke spontane reactie van een maatschappelijk werker, wanneer hem blijkt dat zijn meerdere meent dat hij niet naar dat gezin mag gaan, moet worden besproken in allerlei overlegsituaties? Hierdoor gaat immers tijd voorbij en is het niet meer mogelijk om min of meer spontaan naar dat gezin toe te gaan. Of vindt de Minister het, zelfs voor een ambte-

Goudsmit e. a.

naar, wel zo menselijk dat de maatschappelijk werker meent dat hij naar dat gezin toe moet gaan, omdat dit in het kader van zijn maatschappelijk werk is, en dat hij daarover niet eerst met allerlei officiële autoriteiten heeft te spreken? Meent de Minister dus, dat het overleg vooraf moet gaan aan het bezoek?

Ik heb begrepen, dat de Minister op vraag 11 heeft geantwoord, dat er altijd persoonlijke ruimte voor initiatief moet zijn. Ik heb daaruit begrepen, dat de Minister nog helemaal niet een algemene regel wil stellen. Meent de Minister, dat een dergelijk prevaleren van de sociale plicht van een maatschappelijk werker zou moeten of kunnen worden vastgelegd in een erecode, een beroepsregeling of iets dergelijks, waardoor aan dit soort onzekerheden een einde wordt gemaakt?

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! De eerste vraag is, hoe het telefonisch contact tot stand is gekomen. Ik meen, dat de betrokken dame het bureau heeft opgebeld en dat men haar toen heeft uitgenodigd op het bureau te komen spreken. Daarbij is haar gezegd, dat zij alle nodige toelichting zou kunnen ontvangen.

De tweede vraag is, of de familie Van Dinter heeft gevraagd om een onderhoud en of dat is toegestaan door de raad, maar nog niet had plaats gehad voor de uitzending. Aan de betrokken dame is een onderhoud aangeboden, maar dat heeft niet plaatsgevonden.

De geachte afgevaardigde heeft ook nog vragen gesteld over de spontane reactie, die bij de betrokken ambtenaar opkwam. Zij heeft gevraagd, of ik het gerechtvaardigd acht dat hij daaraan, zonder dit te vragen aan zijn meerdere, gevolg heeft gegeven. Hierop ingaande, zou ik wel zeer diep in dit bijzondere geval treden. In het algemeen meen ik, dat het in een zaak, die nogal wat beroering wekt, vanzelfsprekend moet zijn, óók voor een maatschappelijk werker, dat hij overleg pleegt. Wellicht is het ook voor de chef vanzelfsprekend, dat hij daarover overleg pleegt. Dit schijnt echter niet te hebben plaatsgevonden en ik meen, dat er wellicht sprake is van een communicatiestoornis, die ik nog precies aan het uitzoeken ben. Ik vind wel dat men in het algemeen in zaken die zo gevoelig liggen en belangrijk zijn overleg moet gaan plegen. Spontane reacties zijn in sommige gevallen goed, maar in het algemeen vind ik dat in zaken die de aandacht trekken en voor de betrokkenen belangrijk zijn er zo'n sfeer moet zijn op het betrokken bureau, dat men deze zaken overlegt voordat men bepaalde stappen neemt. Dat behoort in het algemeen ook niet lang te duren. Ik vind het ook niet zo verschrikkelijk als er misschien een dag eens een niet geheel juiste indruk van iemand bestaat. In de politiek lijden wij er allemaal wel eens aan, dat er een verkeerde indruk over ons is, soms wel eens langer dan één dag, en dan verkeren wij toch niet onmiddellijk in een geweldig gewetensconflict. Zoals ik reeds heb gezegd, kan ik de wens begrijpen, maar ik vind dat juist in zaken die de kinderbescherming betreffen er zoveel mogelijk overleg moet zijn.

Voorts heeft de geachte afgevaardigde gevraagd, of niet moet worden vastgelegd dat de sociale plicht moet prevaleren, wanneer de sociale plicht van de ambtenaren in strijd komt met de ambtelijke plicht. In dit speciale geval is er heel misschien – het wordt door de betrokkene duidelijk gevoeld – een conflict tussen de ambtelijke plicht en de sociale plicht. Ik geloof niet dat dit vaak voorkomt. Ik heb zoëven al gezegd, dat dergelijke moeilijkheden in goed overleg moeten worden opgelost; in de praktijk worden zij gelukkig ook doorgaans goed opgelost. Ik geloof niet dat men hiervoor strakke regels kan vinden mede omdat er in de opvattingen ten aanzien van de verplichtingen van de ambtenaren en die van de maatschappelijke werkers een ontwikkeling is. Men kan naar mijn mening niet de algemene regel stellen, dat de ene plicht altijd boven de andere gaat. Voor een conflict tussen plichten kan men

Minister Polak e. a.

geen algemene regels geven. Hetzelfde probleem kan zich voordoen bij dokters in overheidsdienst en bij tal van andere mensen. Alle ambtenaren hebben ten slotte de geheimhoudingsplicht en zij kunnen in heel uitzonderlijke gevallen voor de vraag komen te staan, of zij deze moeten schenden. Ik geloof dat het heel gevaarlijk is plotseling hiervoor algemene regels te gaan stellen. Vóór alles moeten de betrokkenen goed overleg plegen; als dat gebeurt dan komt er naar mijn gevoel tussen verstandige mensen ook altijd een verstandige oplossing tot stand.

De Voorzitter: Wensen nog andere leden een nadere vraag te stellen? Ik merk op, dat dit slechts één vraag mag zijn en deze niet mag worden toegelicht.

Ter voorkoming van verwickelingen merk ik op, dat dus aan de orde is – ook in de komende vragen – het geval van de Raad voor de Kinderbescherming en de maatschappelijk werker, terwijl niet het geval van de familie Van Dinter als zodanig aan de orde is. Aan de Minister van Justitie zijn hierover schriftelijke vragen gesteld, die deze nog niet kon beantwoorden in verband met het ontbreken van gegevens.

Mejuffrouw Kok (K.V.P.): Mijnheer de Voorzitter! Kan de Minister ons de verzekering geven, dat er geen maatregelen worden getroffen tegen de maatschappelijk werker van de Raad, voordat betrokkene zelf advies heeft gevraagd – en natuurlijk ook gekregen – aan de Commissie van consultatie inzake de beroepscode voor maatschappelijk werkers of, voordat de Raad voor de Kinderbescherming advies heeft gevraagd aan de Commissie van Toezicht inzake de beroepscode voor maatschappelijk werkers?

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Als er een maatregel tegen de betrokkene moet worden genomen, zal ik natuurlijk de procedure die daarvoor in de Ambtenarenwet en in de ambtenarenreglementen is voorgeschreven met de grootste nauwgezetheid volgen. Betrokkene heeft alle gelegenheid zich te laten bijstaan door degene die hij wil. De Raad voor de Kinderbescherming heeft op het ogenblik niets te beslissen, waarover hij een advies aan de betrokken particuliere commissie zou kunnen vragen. Ik zal moeten beslissen en ik zal moeten bekijken hoe ik dat zal doen. Ik kan de geachte afgevaardigde de verzekering geven, dat ik mij zo grondig mogelijk zal laten voorlichten, als ik daaraan behoefte heb, maar ik kan niet toezeggen dat ik een bepaalde commissie waarvan mij het bestaan bekend is, maar waarover ik verder niet veel weet, zal horen. Ik weet niet eens, of ik dit volgens de voorschriften van de Ambtenarenwet zou mogen. Ik zal met de grootste zorgvuldigheid te werk gaan.

De heer Dusarduijn (K.V.P.): Mijnheer de Voorzitter! Indien de Minister van oordeel is, dat het functioneren binnen het apparaat van de Kinderbescherming beperkingen met zich mee brengt voor de beroepsuitoefening van de maatschappelijk werker, heeft hij er zich dan van overtuigd dat hiervan mededeling wordt gedaan aan sollicitanten?

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Ik ben er niet van overtuigd, dat voor de maatschappelijk werker in de kinderbescherming beperkingen bestaan, behalve dan die, welke voor elke ambtenaar gelden. Ik neem aan, dat iemand die bij de Raad voor de Kinderbescherming solliciteert, weet dat hij in overheidsdienst treedt en dat hij daarover voorgelicht is. Ik geloof ook dat dit probleem op de scholen voor maatschappelijk werk wel eens aan de orde zal komen. In ieder geval wordt hier bij de verdere opleiding wel over gesproken.

De heer Boot (K.V.P.): Mijnheer de Voorzitter! Aanknappende aan de mededeling van de Minister, dat nog een onderzoek gaande is, zou ik de Minister willen vragen of hij bereid is schriftelijk rapport uit te brengen aan de Kamer naar

Boot e. a.

aanleiding van het voorliggende concrete geval, waarbij het in dezen gevoerde beleid wordt getoetst aan de regels van zorgvuldigheid, welke in het bijzonder dienen te gelden, zodra subtiele belangen aan de orde zijn, welke verband houden met o.a. de kinderbescherming, adoptie, pleegouders, maatschappelijk werk in het algemeen, de beroepscode en rechtspositie van maatschappelijk werkers en het vertrouwen dat zij van hun „cliënten” dienen te genieten.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Ik ben nog nauwelijks bekomen van de schrik, nu ik hoor wat er allemaal bij wordt gehaald. Ik ben bereid de Kamer mededeling te doen van de afloop van deze zaak. Ik geloof niet dat al die door de geachte afgevaardigde genoemde aspecten er een rol bij spelen. Het lijkt mij wat veel gevraagd, maar ik zal gaarne de inlichtingen geven waartoe deze zaak aanleiding mocht geven.

De heer Egas (P.v.d.A.): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou de Minister willen vragen of hij bereid is, in verband met de rechtszekerheid van maatschappelijk werker en cliënt, al het mogelijke te doen om ontslag of dergelijke maatregelen te voorkomen.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! De zaak is nog in onderzoek. Ik kan hierover nog geen oordeel geven, want dat zou ik op de zaak vooruitlopen. Ik heb nog nauwelijks de tijd gehad, deze zaak te onderzoeken. Het is nog helemaal de vraag, of tot ontslag of dergelijke maatregelen moet worden overgegaan.

De heer Van der Lek (P.S.P.): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou graag willen weten – ik hoop niet dat deze vraag onder het vertrouwelijke en onder het onderzoek valt – of tijdens het gesprek met de heer Van der Ven, waarin hem werd medegedeeld, dat een van zijn rapport afwijkend advies zou worden uitgebracht, reeds door hem of van de zijde van de raad is gesuggereerd, dat hij zelf dan het gezin van de familie Van Dinter zou dienen te bezoeken.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Dat weet ik niet. Ik zal het gaarne onderzoeken.

De heer Wiebenga (P.S.P.): Mijnheer de Voorzitter! Mijn vraag luidt of uit de beantwoording van de Minister ten aanzien van zijn visie op de juiste verhouding tussen de Raden voor de Kinderbescherming en de ambtenaren-maatschappelijk werkers, mag worden afgeleid dat deze verhouding ook zijns inziens minder moet worden beheerst door formeel-hiërarchische bevelsverhoudingen als wel door het vereiste van goede samenwerkingsverhoudingen, waarin uit de aard der zaak een grote zelfstandigheid van de maatschappelijk werker als vanzelfsprekend moet worden aanvaard.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Niet alleen bij de Raad voor de Kinderbescherming maar bij de gehele overheidsdienst moet er sprake zijn van goede samenwerkingsverhoudingen. Zodra men sterk hiërarchisch gaat optreden is er iets mis bij de overheidsdienst. Alle ambtenaren moet de zelfstandigheid worden gelaten die hun functie meebrengt. Dat geldt uiteraard ook voor maatschappelijk werkers.

De heer De Goele (D'66): Mijnheer de Voorzitter! Nu de Minister heeft medegedeeld, dat de ambtenaar reeds van het afwijzend advies van de Raad voor de Kinderbescherming op de hoogte zou zijn gesteld vóór de televisie-uitzending, terwijl de inlichtingen van mejuffrouw Goudsmit in tegenovergestelde richting wijzen, zou ik de Minister willen vragen, of hij deze kwestie alsnog in zijn nader onderzoek wil betrekken.

Minister Polak e. a.

Minister Polak: Als daaromtrent twijfel bestaat, mijnheer de Voorzitter, zal ik dat laten onderzoeken. U zult begrijpen, dat ik afga op de inlichtingen, die ik sinds 24 uur bezig ben te verzamelen.

Mevrouw Brautigam (P.v.d.A.): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou graag willen weten, of er een Benelux-regeling bestaat dan wel in voorbereiding is omtrent een overeenkomst voor het wederzijds toelaten van adoptiekinderen.

Minister Polak: Zo'n regeling bestaat niet. Voor zover ik weet, is die ook niet in voorbereiding.

Mevrouw Brautigam (P.v.d.A.): Het zou voor de maatschappelijk werkers belangrijk zijn, als zo'n regeling wel bestond en als zij hiervan op de hoogte waren.

Minister Polak: Dat begrijp ik. Voor veel meer zaken geldt, dat regelingen in internationaal verband het leven zouden veranderen.

De heer Oele (P.v.d.A.): Mijnheer de Voorzitter! Moet uit het antwoord van de Minister ter zake van de motieven van het van dat van de maatschappelijk werker afwijkend oordeel van de Raad voor de Kinderbescherming worden geconcludeerd, dat dit oordeel niets maar dan ook helemaal niets te maken heeft met de voorgeschiedenis van deze zaak en de moeilijkheden, die het echtpaar Van Dinter heeft ondervonden bij het verkrijgen van een Nederlands adoptiekind?

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Ik geloof, op deze vraag bevestigend te kunnen antwoorden.

De heer Oele (P.v.d.A.): U gelooft het, maar weet u het zeker?

De Voorzitter: De Minister heeft al een antwoord gegeven!

De heer Kronenburg: Mijnheer de Voorzitter! Ik zou de Minister willen vragen of, nu hij als zijn mening heeft uitgesproken in antwoord op vraag nr. 3, dat het juist is, dat een maatschappelijk werker de zakelijke inhoud van het rapport mededeelt aan het betrokken gezin, het niet evenzeer juist is, ter voorkoming van al te hoge voorbarige verwachtingen of teleurstellingen, dat deze ambtenaar, alvorens deze mededelingen te doen, duidelijk de procedure uiteenzet, waaruit kan blijken dat zijn rapportering betrekkelijk is.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Ik meen, dat het een fatsoens- en zelfs een ambtsplicht van de ambtenaar is om te doen uitkomen dat zijn rapport slechts een advies is, zoals ook in dit geval het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming een advies is. Ik ben van mening dat het de plicht van de ambtenaar is dit heel duidelijk te doen uitkomen, opdat niet hogere verwachtingen worden gewekt, dan een advies toch al onvermijdelijk pleegt te doen.

De heer Nypels (D'66): Mijnheer de Voorzitter! De Minister heeft bij de beantwoording van de aanvullende vragen van mejuffrouw Goudsmit verklaard, dat hij vindt dat het conflict zou moeten worden opgelost in goed overleg. Betekent dit dat hij van mening is, dat de gang van zaken geen reden oplevert voor ontslag?

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Dit is vragen naar wat ik al gezegd heb niet te kunnen beantwoorden. Dit is dus geen vraag die voor beantwoording in aanmerking komt.

De Voorzitter: Ik geef het woord aan de heer Imkamp tot het stellen van vragen, overeenkomstig artikel 107 van het

Imkamp e. a.

Reglement van Orde, aan de Minister van Justitie, over het vervolgingsbeleid ten aanzien van het kienspel en de kienverenigingen.

De heer Imkamp (D'66): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou de volgende vragen willen stellen:

1. Is het juist dat de Officier van Justitie in Maastricht „de oorlog heeft verklaard" aan het kienspel en de kienverenigingen?

2. Zo ja, is de Minister dan bereid alsnog de Wet op de Kansspelen in die zin te wijzigen, dat dit „volksvermaak" niet meer onder de verbodsbepaling van deze wet valt en in afwachting van zijn voorstellen het Openbaar Ministerie te instrueren een soepel vervolgingsbeleid toe te passen?

Toelichting (Zie N.R.C., dd. 10 januari 1970).

In antwoord op vragen van ondergetekende dd. 7 november 1968 (*Aanhangsel* tot het Verslag der *Handelingen* Tweede Kamer, blz. 267, zitting 1968-1969) heeft de Minister geantwoord, dat de verbodsbepaling, neergelegd in artikel 3, tweede lid, van de Wet op de Kansspelen gehandhaafd dient te worden.

Uit persberichten blijkt nu, dat de Officier van Justitie tot een systematisch vervolgingsbeleid is overgegaan.

Het onbehagen van de plaatselijke bevolking wordt het best vertolkt in een redactioneel artikel in de „Nieuwe Limburger", dd. 7 januari 1970, luidend onder meer:

„Minder begrijpelijk is, dat er in den Haag niet harder op gehamerd wordt dat deze wetgeving volmaakt uit de tijd is. Het is niet minder dan lachwekkend, dat kleine liefhebberijen als kienen worden verboden in een land, waar het al lang vrij staat per toto naar hartelust geld te verspelen.

De bestaande wet noodt tot kruimelpraktijken en zij stelt de politie voor een hopeloze taak uit te maken wat nog een besloten club is en wat niet.

Een politiek die zich daarmee blijft bemoeien is niet meer van onze tijd."

Ter toelichting wil ik het volgende opmerken. In antwoord op mijn vragen van 7 november 1968, heeft de Minister gesteld, dat de verbodsbepaling, neergelegd in de Wet op de Kansspelen, integraal op het kienen toepasselijk zal blijven. Uit de persberichten blijkt nu, dat de Officier van Justitie systematisch tot een vervolgingsbeleid is overgegaan. Ik heb verder in mijn schriftelijke toelichting een citaat opgenomen, waaruit blijkt, dat dit helemaal niet tot genoegen is van de mensen, die het kienspel voor hun vermaak beoefenen.

Minister Polak: Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp volkomen, dat de geachte afgevaardigde, als groot pacifist, geschrokken is van een oorlogsverklaring. Het gaat in dit geval tegen het kienspel. Voor een goed begrip van wat er met het kienspel aan de hand is, zou ik - ik neem aan, mijnheer de Voorzitter, dat u de spelregels kent - moeten uiteenzetten hoe de toepasselijke wettelijke bepalingen luiden en tot welke jurisprudentie deze hebben geleid. Bovendien zou ik dan een groot aantal feitelijkheden moeten schetsen, die mij dezer dagen in een uitvoerig ambtsbericht van de kant van de officier van justitie hebben bereikt. Ik volsta er wat de wettelijke kant van de zaak betreft mee, er op te wijzen dat het wettelijk verbod niet van toepassing is als er in besloten kring wordt gespeeld en dit bovendien niet bedrijfsmatig gebeurt. Dan is er geen enkel probleem en kan men rustig kienen.

Wat de feiten betreft was mij bekend - en dat is nu in de ambtsberichten weer eens bevestigd - dat het hoofd van het arrondissementsparket te Maastricht tot voor betrekkelijk korte tijd een soepel beleid placht te voeren tegen dit vooral in Limburg veelvuldig beoefende kienspel. De beslotenheid was soms een twijfelpunt, maar veelal bestond voor optre-

Rosmalen, 16 maart 1970

Aan Zijne Excellentie de Minister van Justitie
Ministerie van Justitie
's-Gravenhage.

Nu door Uwe Excellentie opdracht is gegeven aan Mr.C.W.E.Abbenhuis om de gebeurtenissen te onderzoeken, die aanleiding zijn geweest tot het op ziekteverlof zenden van ondergetekende en de voordracht van de voorzitter en secretaris van de raad voor de kinderbescherming te 's-Hertogenbosch tot onmiddellijke schorsing c.q. ontslag van ondergetekende op grond van een duidelijk geval van insubordinatie, heb ik gemeend er juist aan te doen aan de commissie van Consultatie inzake de beroepscode van ~~het~~ maatschappelijk werker van de Nederlandse vereniging van maatschappelijk werkers de vraag voor te leggen of ik in de gegeven omstandigheden en handelend in strijd met het gebod van de secretaris van de raad voor de kinderbescherming, mij terecht beriep en beroep op mijn plicht als maatschappelijk werker. Het antwoord van genoemde commissie doe ik Uwe Excellentie bijgaand toekomen, naar de inhoud waarvan ik ~~kertheidshalve~~ moge verwijzen.

Hoogachtend:

G.F.C. van de Ven

Maatschappelijk werker bij de Raad v.d.
Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch.

COMMISSIE VAN CONSULTATIE INZAKE DE BEROEPSCODE VAN DE MAATSCHAPPELIJK
WERKER.

C.vC. no. 1/70

Aan de Heer F.C.van de Ven,
St. Catharinastraat 10,
Rosmalen.

Zeer geachte Heer van de Ven,

Door U werd bij schrijven van 4 maart jl. gevraagd Uw zaak aan de Commissie van Consultatie inzake de beroepscode voor maatschappelijk werkers te mogen voorleggen. De Commissie had hierop in de vergadering van 7 maart met U en Mr.M.D.P.van der Werf een bespreking, gebaseerd op de gegevens, zoals deze in het aan de commissieleden ter lezing verstrekte verslag van de door U voor Mr.C.W.E.Abbenhuis op 26 februari afgelegde verklaring, werden verstrekt.

De Commissie vergaderde met de leden: de dames G.Derksen, Mr.N.Duyvendak, C.P.J.Koelman en de heer R.Brouwer onder voorzitterschap van de oud-voorzitter van de Commissie (wegens verblijf buitenslands van de voorzitter) Drs.A.P.Noyon en met Mejuffrouw Dr.L.F.Jens, consulente in code-aangelegenheden als adviseur.

Door U werd aan de Commissie de vraag voorgelegd:
of U in de beschreven omstandigheden, handelend in strijd met het gebod van de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming, U terecht be-riep en beroept op Uw plicht als maatschappelijk werker.

De eerste vraag die in dit verband beantwoord dient te worden, is of U zich terecht beschouwt als maatschappelijk werker. De Commissie beantwoordt deze vraag bevestigend. Zij baseert zich daarbij op Uw opleiding. Krachtens deze opleiding bent U in Uw functie bij de Raad voor de Kinderbescherming aangesteld en Uw opdrachten uit hoofde van deze functie vervult U dus als maatschappelijk werker. Dit is ook in overeenstemming met art.30 lid 2 van het Organisatiebesluit Raden voor de Kinderbescherming: De secretaris draagt het instellen van basisonderzoeken zoveel mogelijk op aan een maatschappelijk werker die aan het bureau verbonden is.

De tweede vraag die beantwoord dient te worden, is of het instellen van onderzoeken behoort tot de beroepsuitoefening als maatschappelijk werker. De Commissie beantwoordt ook deze vraag bevestigend, er daarbij van uitgaande, dat het essentiële kenmerk van het beroep maatschappelijk werker is, dat het gericht is op het bevorderen van het sociaal functioneren van personen. Zij heeft daarvoor de volgende argumenten:

1. Onderzoeken ingesteld door maatschappelijk werkers hebben altijd betrekking op het sociaal functioneren van personen of gezinnen, in die zin dat zij erop gericht zijn zicht te verkrijgen op de wijze waarop personen hun verschillende sociale rollen vervullen, waarop zij zich in hun situatie tot anderen verhouden of in de wijze waarop leden van een gezin zich t.o.v. elkaar verhouden.
2. Deze onderzoeken hebben ten doel anderen op de hoogte te brengen van de hiervoor bedoelde gegevens met het oog op door dezen te nemen beslissingen, welke beslissingen in alle gevallen van invloed zijn op het sociaal functioneren van de betrokkenen.

De consequentie van het voorgaande is, dat onderzoeken ingesteld door maatschappelijk werkers gekenmerkt worden door de benaderingswijze die kenmerkend is voor de beroepshouding van de maatschappelijk werker, d.w.z. dat de situatie tezamen met de betrokkene(n) verkend wordt en dat deze verkenning plaats vindt op basis van een relatie van vertrouwen.

De derde vraag die gesteld kan worden is, of onderzoeken in verband met het verlenen van een verblijfsvergunning gerokend kunnen worden tot de maatschappelijk werk-onderzoeken als bedoeld in het antwoord op de tweede vraag. Ook op deze vraag meent de Commissie een bevestigend antwoord te kunnen geven.

Wanneer deze onderzoeken een minderjarige betreffen wordt immers een beroep gedaan op de Raden voor de Kinderbescherming, omdat het in wezen gaat om de verkenning van een opvoedingssituatie van een kind in een pleeggezin. Op de verlening van een verblijfsvergunning volgt veelal het verzoek tot benoeming tot voogd en daarop volgt weer het verzoek tot adoptie. In dit perspectief waarin het functioneren van het pleeggezin als opvoedingsmilieu centraal staat moet het onderzoek met betrekking tot het verlenen van een verblijfsvergunning gezien worden, omdat hiermee de basis voor de verdere integratie van het kind -ook in formeel opzicht met de adoptie als sluitstuk- in het pleeggezin gelegd wordt.

In de concrete situatie stelt zich de vraag of er aanleiding was voor U om na de televisie-uitzending van 9 februari 1970 contact te zoeken met het gezin van Dinter. In het gesprek met de Commissie zijn de volgende overwegingen naar voren gekomen:

- a. Het echtpaar van Dinter ging vóór de uitzending van de vooronderstelling uit dat U een positief rapport over hen als pleegouders had uitgebracht, op grond van Uw bespreking van het rapport en het advies bij afsluiting van het onderzoek. In de televisie-uitzending van 9 februari werd door de heer van Dam gesteld dat het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming negatief was. U meende dat het vertrouwen van het gezin van Dinter in U en in het maatschappelijk werk in het algemeen geschokt zou zijn.
- b. Op 10 februari, de dag na de uitzending, belde Mevrouw van Dinter U om te vragen of U al of niet gunstig geadviseerd had. Het telefoongesprek bevestigt Uw vermoeden dat het vertrouwen in U als maatschappelijk werker geschokt is. Uit het feit dat Mevrouw van Dinter in deze situatie aan U om opheldering vraagt, blijkt echter tevens dat tijdens het onderzoek een relatie met U is gegroeid.
- c. In het telefonisch appèl op de maatschappelijk werker ligt ook een vraag om hulp. De mededeling in de televisie-uitzending dat er een negatief rapport van de Raad voor de Kinderbescherming zou zijn, had het gezin in grote onzekerheid gebracht.
- c. Tenslotte was het voor het gezin van Dinter van belang te weten dat het rapport niet negatief was i.v.m. eventueel te ondernemen stappen tegen de uitwijzing van Christientje. Dit belang wordt geïllustreerd door het voornemen van de pleegouders om in het buitenland een nieuw bestaan op te bouwen, indien Christientje uitgewezen zou worden.

De Commissie is van oordeel dat U op grond van de hiervoor weergegeven overwegingen terecht gemeend hebt het gezin te moeten bezoeken. Het geschokte vertrouwen kon immers alleen door Uzelf hersteld worden door hen nogmaals te doen kennis nemen van de inhoud van Uw rapport. Het gebruiken van het woord rapport enerzijds voor het rapport van de maatschappelijk werker inclusief zijn advies en anderzijds voor het advies van de Raad voor de Kinderbescherming op grond van de gegevens van de maatschappelijk werker en andere overwegingen, had de zaak voor het gezin ondoorzichtig gemaakt.

Dat U in de gegeven stress-situatie voor de cliënt de hulpverlening aan deze primair hebt gesteld, is in overeenstemming met art. 4 van de code voor de maatschappelijk werker. De Commissie tekent hierbij aan dat U de beslissing om met het gezin te spreken niet overhaast hebt genomen, maar na overleg met de supervisor, die part-time aan de

Het geschokte vertrouwen kon immers alleen door uzelf hersteld worden door hen nogmaals te doen kennis nemen van de inhoud van uw rapport. Het gebruiken van het woord rapport enerzijds voor het rapport van de maatschappelijk werker inclusief zijn advies en anderzijds voor het advies van de Raad voor de Kinderbescherming op grond van de gegevens van de maatschappelijk werker en andere overwegingen, had de zaak voor het gezin ondoorzichtig gemaakt. Dat u in de gegeven stress-situatie voor de cliënt de hulpverlening aan deze primair hebt gesteld, is in overeenstemming met art. 1. van de code voor de maatschappelijk werker. De Commissie tekent hierbij aan dat u de beslissing om met het gezin te spreken niet overhaast hebt genomen, maar na overleg met de supervisor, die part-time aan de Raad voor de Kinderbescherming verbonden is.

Rest tenslotte de vraag, of u terecht de plicht die u als maatschappelijk werker meenden te hebben, hebt laten prevaleren boven het uitdrukkelijke verbod van de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming om contact op te nemen met de familie van Dinter. De Commissie is van oordeel dat u inderdaad terecht de verplichting uit hoofde van uw beroep de voorrang hebt gegeven boven uw verplichting als ambtenaar, al betreurt zij het dat u uw motieven om het verbod te overtreden niet duidelijk hebt kenbaar gemaakt aan de secretaris. Zij baseert haar oordeel op de volgende overweging: In dienst van de overheid worden vele functies vervuld. Voor ieder van deze ambtenaren geldt als richtlijn dat zij de hun toevertrouwde taken zo goed mogelijk, d.w.z. i.o.m. de specifieke eisen die de taak stelt, zullen hebben te vervullen. Vertegenwoordigers van een beroep dat aan het doel waarop het gericht is, slechts kan beantwoorden als in de uitoefening daarvan bepaalde regels in acht genomen worden, zullen ook wanneer zij dit als ambtenaar uitoefenen gebonden blijven aan de verplichtingen van hun beroep. Indien nu voor bepaalde taken maatschappelijk werkers worden aangesteld, dan ligt hierin opgesloten de gedachte, dat voor een juiste vervulling van die taken de specifieke mogelijkheden waarover de maatschappelijk werker krachtens zijn beroep beschikt, nodig zijn. Deze mogelijkheden zullen echter slechts dan gerealiseerd kunnen worden, als de maatschappelijk werker zich gedraagt als vertegenwoordiger van zijn beroep, hetgeen onder meer inhoudt dat hij de verplichtingen die uit zijn beroep voortvloeien, nakomt. In het onderhavige geval betekende dit: het primair stellen van de verplichting tot hulpverlening aan de cliënt.

De Commissie merkt hierbij op, dat een overeenkomstige redenering ook gevolgd is in het rapport van de Commissie Beroepsgeheim en Verschoningsrecht in het Maatschappelijk Werk (Commissie Lange-meijer). In het door deze Commissie voorgestelde ontwerp van wet, worden maatschappelijk werkers in overheidsdienst uitdrukkelijk vrijgesteld van de aangifteplicht van misdrijven die in het algemeen voor ambtenaren geldt.

Het voorgaande samenvattend is de Commissie van oordeel, dat u zich terecht beroepen hebt op uw plicht als maatschappelijk werker het gezin van Dinter te bezoeken, ondanks het verbod van de secretaris van de Raad, gezien het feit dat voor een maatschappelijk werker de hulpverlening aan de cliënt de primaire verplichting is.

Deze conclusie is geformuleerd door ondergetekenden, op grond van de besprekingen van de Commissie van Consultatie in de vergadering van 7 maart 1970.

Dr. L.F. Jans
consulente in codeaangelegenheden.

Mr. N. Duyvendak
secretaris van de Commissie van Consultatie.

COMMISSIE VAN CONSULTATIE INZAKE DE BEROEFSCODE VAN DE MAATSCHAPPELIJK
WERKER.

Notulen van de vergadering van de Commissie van Consultatie, gehouden op 7 maart 1970 in het Dom-hotel te Utrecht.

Aanwezig: drs. A.P. Noyon, waarnemend voorzitter
mevrouw mr. M. Duijvendak, sekretaris
mevrouw C.P.J. Koelman
de heer R. Brouwer
mevrouw dr. L.F. Jens, consulente in code-aangelegenheden
van de vereniging
mr. W.D.P. van der Werf, juridisch adviseur van de vereniging
de heer G.F.C. van de Ven, maatschappelijk werker bij de Raad
van de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch
mevrouw C. Derksen

De heer Noyon opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. De heer van de Ven wil de Cie. consulteren inzake de affaire van Dinter-Oorschoot; de heer van der Werf is als zijn advocaat aanwezig bij de bespreking. De voorzitter zet uiteen, dat de Cie. aan leden van de vereniging advies geeft, niet aan instanties of andere bij de zaak betrokken personen. De heer van der Werf verzoekt de Cie. de verklaring van de heer van de Ven, welke b.v. het ministerie van Justitie is opgesteld en aan de commissieleden is toegezonden, als strikt vertrouwelijk te beschouwen. Het stuk is enkel voor deze bespreking bestemd en mag niet voor andere doeleinden gebruikt worden.

Vervolgens wordt de vraagstelling geformuleerd:

1. De heer van de Ven heeft in een bepaalde situatie gehandeld in strijd met de voorschriften van zijn chef. Was hij als maatschappelijk werker aldus verplicht te handelen of was hij dat niet?
2. Is het mogelijk, dat de gedragingen van de heer van de Ven ertoe geleid hebben, dat deze situatie is ontstaan?

De Cie. heeft zich vooral beziggehouden met de eerste vraag, hoewel verschillende aspecten van het tweede punt tijdens het gesprek ook aan de orde zijn gekomen. Niet alleen de handelwijze van de heer van de Ven, maar ook de situatie binnen de instelling heeft de aandacht gehad. Het advies spitste zich tenslotte toe op de vraag: was het beroep van de heer v.d. Ven op zijn plicht als m.w.er terecht en kan hij dit beroep handhaven bij de verdere afwikkeling van de zaak.

Onderzoek minister.

Omdat de ambtsberichten, die de minister had ingewonnen over deze zaak tegenstrijdig bleken te zijn, heeft hij een speciaal onderzoek laten instellen door mr. Abbenhuis, kinderrechtter, voorheen secretaris van een Raad van Kinderbescherming. Onderzoek veel verdere strekking dan alleen gedrag van de heer van de Ven. Het zoeklicht wordt ook op de Raad en de Vreemdelingendienst gericht.

Heer van de Ven is niet geschorst, maar met ziekteverlof(!) gestuurd. De heer Noyon heeft als voorzitter van de vereniging contact gehad met het ministerie op 19 febr. Hierbij waren aanwezig de heer Hielkema, hoofd van de directie kinderbescherming, mej. Steenhof, inspectrice van de Raden van Kinderbescherming, en nog een derde functionaris.

Televisie-uitzending 9-2.

Vóór de uitzending ging het echtpaar van Dinter uit van de veronderstelling, dat de m.w.er een positief rapport over hen als pleegouders had uitgebracht. Tijdens de uitzending werd door van Dam gezegd, dat het ministerie een negatief rapport had ontvangen. Hierdoor vertrouwen

in m.w.er geschaad. Dit werd niet alleendoor de heer van de Ven zo beleefd, maar ook door Mevr. van Dinter, die 10-2 de heer van de Ven telefonisch vroeg of hij al of niet gunstig had geadviseerd. Welke betekenis heeft dit telefoontje?

- a. het bewijst dat er door de voorgaande contacten een vertrouwensrelatie is ontstaan. Ze wil weten of dit vertrouwen gerechtvaardigd is.
- b. het bevestigt het vermoeden van de m.w.er, dat door de televisie-uitzending het vertrouwen geschokt is. Spreekt de m.w.er soms met twee monden?
- c. er kan ook een vraag om hulp in spreekklinken. Wij zijn als pleeggezin niet goed genoeg bevonden en dat weten nu alle televisie kijkers. Stel ons gerust t.a.v. dit punt.

Door t.v.-uitzending is het vertrouwen van de cliënten geschokt. Dit kon alleen hersteld worden door opheldering van de kant van de m.w.er. Gezin bevond zich in stress-situatie, daarom toch bezocht ondanks spreekverbod. Hulpverlening primaire verplichting.

Tweede aspect van uitzending: indruk publiek t.a.v. het maatsch. werk. Heer van de Ven heeft brief geschreven aan ministerie, waarin hij zijn standpunt duidelijk heeft vertolkt, zowel t.a.v. het gezin als m.b.t. de indruk die de bevolking heeft gekregen van het m.w. Wat het eerste punt betreft heeft de heer van de Ven zelf stappen ondernomen (bezoek aan gezin), t.a.v. het tweede punt vraagt hij het ministerie deze zaak recht te zetten.

Rapport.

Grote verwarring rondom het woord rapport. Wiens rapport: m.w.er, unit-hoofd, secretaris, raad? M.w.er heeft rapport gemaakt met advies. Unit-hoofd maakt concept-voorstel voor secretaris, hetgeen w.s. overeenstemt met advies van heer v.d.Ven. Laatstgenoemde vermoedt dat de secretaris het concept-voorstel niet heeft overgenomen, maar een ander voorstel heeft geformuleerd. De leden van de Raadscommissie ontvangen rapport m.w.er (inclusief zijn advies) plus voorstel secretaris. Besluitvorming Raad op grond van gegevens m.w.er. Deze gegevens kunnen echter verschillend geïnterpreteerd worden met het gevolg, dat de conclusie van de Raad kan afwijken van die van de m.w.er.

Negatieve punten t.a.v. de pleegouders.

Zowel de pleegouders als de m.w.er dachten aanvankelijk, dat het besluit tot uitgeleiding van Christientje een gevolg was van het vreemdelingenbeleid. Tijdens de televisie-uitzending bleek, dat er in het rapport negatieve punten vermeld stonden op grond waarvan de beslissing was gevallen. Welke deze zijn is noch door de Raad, noch door het ministerie duidelijk gemaakt. Men kan slechts vermoeden dat de volgende factoren een rol hebben gespeeld.

- a. afkomst kind is nooit duidelijk geworden. Echtpaar van Dinter had zwijgplicht hierover op zich genomen en beperkte zich daardoor in hun mededelingen.
- b. leeftijd pleegouders.
- c. milieu, waaruit pleegvader komt, is slecht; heeft zich daar echter aan onttrokken.

Men kan stellen, dat elke situatie gunstige en ongunstige elementen heeft, ook de situatie van deze pleegouders. Voor de heer van de Ven sloeg de weegschaal duidelijk door naar de kant van bestanding van de situatie. Tijdens het onderzoek heeft hij hierover contact gehad met het unit-hoofd. Als de Raad het kind niet in dit gezin wil laten, moeten er wel duidelijke tegenargumenten op tafel komen. Redenering departement: van de Ven vindt het ook geen best gezin, maar het kind is er nu eenmaal, dus adviseert hij het kind er maar te laten.

Als hij er een kind zou moeten plaatsen, zou hij dit gezin niet nemen.
Mr. van de Ven: het gaat niet om een kind, dat nog moet komen, maar dat er al is. Het is in het belang van het kind het in het gezin te laten, gezien haar leeftijd en de twee jaar, dat ze er al is.

Afwijzing niet op grond van objectieve factoren, bijv. leeftijd, (daar heeft het echtpaar geen 'schuld' aan, kwestie van pech hebben), maar op grond van negatieve punten in het rapport, die niet bekend zijn. Des te bedreigender voor het gezin, juist i.v.m. voorgeschiedenis man. Bovendien staat dit gezin nu voor iedereen te kijk als een gezin, dat niet geschikt is om er een kind te plaatsen. Belang van gezin geschaad.

Maatschappelijk ambtenaar-maatschappelijk werker.

Ministerie stelt het voor alsof een onderzoek i.v.m. het verlenen van een verblijfsvergunning geen m.w. is. Wanneer het gaat om een verblijfsvergunning van een minderjarige, wordt de Raad echter altijd ingeschakeld-meestal vantevoren, in het geval van Dinter achteraf- omdat het gaat om de opvoedingssituatie van een kind. Als het enkel om de verblijfsvergunning zou gaan, behoefde de Raad er niet aan te pas te komen, maar de verblijfsvergunning wordt gezien in het perspectief van voogdij-overdracht en adoptie.

Reorganisatiebesluit Raden v.d. Kinderbescherming 1956.

Het uitbrengen van basisrapporten, waarop de Raad beslist, wordt opgedragen aan m.w.ers. Bij de bureaus van de Raad worden dus m.w.ers 'ingehoord' om gegevens te verstrekken.

Mr. Abbenhuis: van de Ven geen m.w.er, maar maatschappelijk ambtenaar.

In nieuw organisatiebesluit Raden van dec. 1969 wordt ook weer de term m.w.er gebruikt. Spanningen tussen verplichtingen van m.w.er en die van ambtenaar. Het "rapport Langemeijer" (publicatie 31 van de Nationale Raad v. M.w.) stelt dat de meldingsplicht, die voor andere ambtenaren geldt, niet op de m.w.er van toepassing dienen te zijn. (toelichting op art. 3) er is een commissie van veen ingesteld, die het "m.w. gehalte" bekijkt van verschillende functies. Hielkema: nuttig, dat er mensen bij de Raden werken met m.w.opleiding, maar zij zijn geen m.w.ers.

Opdracht: gegevens verzamelen of hulpverlening?

Het doen van onderzoeken ten behoeve van de rechter is een legitiem onderdeel van de beroepsuitoefening (Jens, blz 75)

1. sociaal functioneren cliënt is in het geding.

2. beslissing rechter is van invloed op het sociaal functioneren in de toekomst.

3. het onderzoek van de m.w.er houdt tevens in, samen met de cliënt zijn situatie verkennen en het advies aanvaardbaar maken (nieuwe toevoeging, niet in boek)

Ieder onderzoek door m.w.ers gedaan, heeft als basis de vertrouwensrelatie en als perspectief de hulpverlening. Indien justitie hierover anders denkt, dan geen m.w.ers aanstellen om onderzoeken te doen, maar andere "nette personen".

Een functie-omschrijving behoort van het ministerie uit te gaan en voor alle Raden geldigheid te hebben.

Communicatiestoornissen bureau en spreekverbod.

Op blz. 9 van het verslag staat, dat de heer van de Ven contact heeft opgenomen met het gezin zonder daarin de heer Hartman (unit-hoofd, jurist) en de heer Haagen (secretaris) te kennen. Waerom is dit niet gebeurd?

Heer van de Ven was er zich van bewust, dat zijn brief van 11-2 aan ministerie een conflictsituatie zou doen ontstaan met voor hem zelf waarschijnlijk zeer nadelige gevolgen. Hij wilde daarbij niet de heer Hartman betrekken, omdat deze dan in eenzelfde situatie zou kunnen komen te verkeren en daarbij niet beschermd wordt door het beroep. De heer van de Ven heeft wel de supervisor van de Raad geconsulteerd, niet over de procedure, wel over de vraag of het juist was in deze situatie het gezin van Dinter te bezoeken. Supervisor beantwoordde deze vraag bevestigend. Consult supervisor i.v.m. handelen als beroeps-kraacht.

Ministerie: waarom heeft de heer van de Ven de hiërarchische lijn niet gevolgd? Discussie in commissie of de voorzitter ook in deze lijn thuis hoort. Secretaris tevens directeur van bureau. Voorzitter niets met het apparaat te maken, de hiërarchische lijn is directeur/secretaris-Hielkema-minister. (later blijkt de zaak toch gecompliceerder te zijn: schrijven, dat het telefoongesprek bevestigt, is niet alleen door de secretaris, maar ook door de voorzitter getekend)

Waarom secretaris gepasseerd? Waarom klemmende situatie gezin niet aan hem voorgelegd? Heer van de Ven verwachtte niets meer van een contact, voelde zich buiten spel gezet, geen informatie, de dag na de televisie-uitzending was er een stafbespreking, waarop niet over de uitzending gerept werd. Omdat alles in het vage werd gehouden en niets werd vastgelegd, wilde de heer van de Ven zijn standpunt schriftelijk vastleggen. Toen de heer van de Ven aan het eind van de morgen de secretaris om het dossier verzocht, zei deze niet te willen dat de m.w.er het gezin bezoekt, zolang de minister de vragen van Mej. Goudsmit niet had beantwoord. Vanuit ambtelijke visie logisch, vanuit belang van gezin onlogisch. Wel brengt de secretaris hierdoor tot uitdrukking, dat er een situatie is ontstaan, die tot contact met het gezin moet leiden. Het valt te betreuren, dat de heer van de Ven niet getracht heeft tot een gesprek met de secretaris te komen en zodoende te toetsen of dit wel of geen nut had, maar gezien de gebeurtenissen en de daaruit voortkomende emoties is het te begrijpen, dat hij daartoe geen pogingen heeft ondernomen.

Conclusie.

Is het juist dat de heer van de Ven in zijn geval zich beroepen heeft op zijn plicht als m.w.er bij overtreding van voorschriften van zijn chef?

Overwegingen:

1. Positie m.w. bij de Raad in verkeer daglicht en relatie met cliënt geschaad. Aantasting van vertrouwen, dat men had in m.w.er, hetgeen van invloed kan zijn op eventuele verdere m.w.-contacten. (zie onderdeel televisie-uitzending)
2. hulpverlening aan cliënt in de moeilijkheden, die het gevolg zijn van deze hele situatie (zie negatieve punten).
3. Duidelijk vraag om opheldering van het gezin.
4. Opheldering ook naar de kant van de vreemdelingenpolitie. Uitwijzing op grond van negatief rapport, rapport van m.w.er is echter niet negatief. Opheldering van belang i.v.m. verzet tegen uitspraak vreemdelingenpolitie. Instrument in handen geven om in beroep te gaan. Gevolgen van zwijgen m.w.er desastreus voor gezin. Vertrek naar buitenland om uitleiding kind te voorkomen.

De heer van de Ven heeft zich terecht op art.1 van de code beroepen. Hulpverlening aan de cliënt is primaire verplichting. Bewijslast van prioriteit hulpverlening rust niet op m.w.er; mag daarvan uitgaan, tenzij hij overtuigd is van grotere belangen. Reden waarom spraakverbod werd uitgevaardigd niet van toepassing op deze situatie.

Op heldering geven aan gezin benadrukt in geen enkel opzicht de behandeling door de minister van de in het parlement gestelde vragen. Het verbod heeft betrekking op het contact met het gezin, de beroepsuitoefening wordt daardoor onmogelijk gemaakt. Het den beroep op opdracht of procedures kan de m.w.er zich niet verantwoorden voor een overtreding van de code (Jans blz.213)

Afspraak: Mej. Derksen zal tijdens het weekend de notulen maken, waarna Mej. Duyvendak en Mej. Jans het advies zullen opstellen, hetgeen binnen een week aan de heer van de Ven gezonden zal worden.

G. Derksen.

*Mej. Duyvendak
Peizerweg 70/26
Gronij*

Mr M. D. Ph. van der Werf

ADVOCaat EN PROCUREUR

REKENINGEN :

POSTGIRO NR 555640

EN

ALGEMENE BANK NEDERLAND N.V.

SOEST, REK. NR 555545299

SOEST, 8 mei 1970.

DRIEHOEKSWEG 4

TEL 03155 - 6958

vdW/HN

De Weledele Heer G.F.C. van der Ven,
St. Catharinastraat 10,
R o s m a l e n .

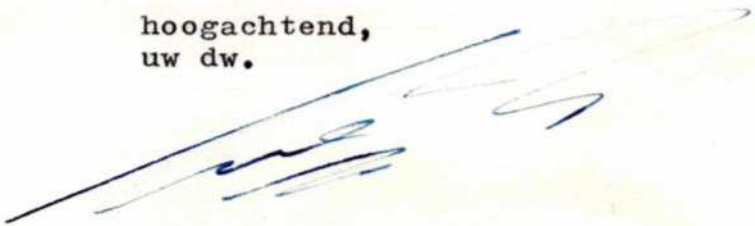
Weledele Heer,

Hierbij gelieve u copie aan te treffen van de ontwerp-gemeenschappelijke verklaring van u en Mr. Haagen, zoals dat ontwerp van zijn kant werd geamendeerd. Over deze tekst en de onzerzijds geamendeerde tekst, gelijk ik u die op 29 april j.l. toezond, zullen hij en ik elkaar nu op donderdag 14 mei a.s. ontmoeten om de definitieve tekst vast te stellen. Ik heb medegedeeld het op prijs te stellen wanneer de Heer Achterberg er weer bij tegenwoordig zal zijn, gelet op de matigende invloed die hij indertijd ook heeft uitgeoefend.

Gaarne zal ik tijdig in het bezit zijn van uw op- en aanmerkingen naar aanleiding van de tekst van de wederpartij, in die zin dat ik er gaarne over ingelicht ben welke veranderingen bij u overwegende bezwaren zouden ontmoeten. Ik denk hierbij met name aan de clausules sub 2 en 6 waar toch weer de schuld op u wordt geschoven. Bij de conferentie met Mr. Abbenhuis waren het beide partijen die schuld bekenden.

Gaarne uw berichten verwachtende verblijf ik,

hoogachtend,
uw dw.

Rosmalen, 12 mei 1970

Aan de Weledelgestrenge Heer
Mr. M.D.Ph.van der Werf
Driehoekseweg 4
Soest.

Weledele Heer,

Naar aaleiding van Uw schrijven dd.
8 mei 1970, dat ik pas heden ontving, meen ik de volgende opmerkingen te moeten maken:

Over het algemeen vind ik de teneur van de door de heer Haagen geamendeerde tekst enerzijds beschuldigend, anderzijds zich zelf vrijsprekend. Als Mr.Haagen zich op deze wijze blijft opstellen, zou ook ik noodgedwongen mijn handelwijze verder moeten verduidelijken. De mogelijkheid van verdere toespitsing is daarin reeel aanwezig.

Gang van zaken.

2-4-1969: Waarom deze toevoeging?

e.v. Allereerst zij vermeld, dat volgens een interne instructie mijn rapport ingeleverd had moeten zijn 3 maanden na de eerste dag van de maand, die volgt op de dag van afgifte, i.c.vóór 1 augustus. Als deze toevoeging noodzakelijk wordt geacht door Mr.Haagen, zou het ook nodig zijn te vermelden, dat het onderzoek langer heeft geduurd o.a. omdat opheldering over het punt van de afkomst van het kind zoveel aandacht en tijd vergde, zoals ook gemeld in mijn rapport dd. 29-10-1969 midden pag.7. Het zou ook zinvol zijn bij handhaving van het amendement de gedachtegang van mij, geformuleerd onder het hoofdstuk: " over het verlenen van de verblijfsvergunning" (pag 8-9) , te vermelden op het einde van 29-10-1969, zulks ook met het oog op de aanvulling onder 11-11-1969. Het leeftijdsverschil was voor mij geen uitdrukkelijk probleem, omdat het kind al sinds mei 1968 in het pleeggezin was ingegroeid.

10-12-1969:Liefst handhaving van eigen geamendeerde tekst.

16-12-1969: " " " " " "

Eind januari 1970: Waarom weglating? Als toen goede voorlichting was gegeven, was er niets gebeurd.

6-2-1970: Over de uitnodiging aan Mevr. van Dinter, weet ik zelf niets van. In februari heb ik van de heer van Dam begrepen, dat het telefoon gesprek hoog opliep, maar er zou geen uitnodiging gedaan zijn. De fam.van Dinter heb ik er zelf nooit naar gevraagd. Dit gedeelte is echter geen halszaak voor mij.

9-2-1970: Liefst handhaving van eigen geamendeerde tekst.

10-2-1970: Liefst handhaving van eigen geamendeerde tekst. De laatste zin van Mr. Haagen: "...of wie dan ook.....op te nemen.", kan mogelijk uitgesproken zijn op dat moment, al leek het mij onwaarschijnlijk. Dit gebod is later wel schriftelijk gegeven, blijkens de brief van 12-2-1970.

11-2-1970: Ik heb geen bezwaar tegen de eerste alinea, opgesteld door Mr. Haagen. Verder liefst handhaving van de eigen tekst.

12-2-1970: Liefst handhaving van eigen geamendeerde tekst.

Conclusies.

2. Als Mr. Haagen meent deze tekst zo te moeten handhaven, zou ook mijn motiveri vermeld moeten worden, in de geest zoals ik die heb neer gelegd in mijn schrijven aan Mr. Abbenhuis dd. 27-3-1970 laatste zin van pag. 3 tot pag 4 punt b.

Ter uwer informatie zij vermeld, dat ik in februari door twee personen -ongevraagd en onafhankelijk van elkaar- ben benaderd en zich bereid hebben verklaard, getuigenis af te leggen van de slechte werksfeer en het gebrek aan werkelijke communicatie op de raad.

Het lijkt mij echter beter de zaak niet op de spits te drijven en de oorspronkelijke tekst te handhaven.

3. Eventueel handhaving eigen geamendeerde tekst.

5. Graag weglating van de door Mr. Haagen toegevoegde zin. Wanneer zijn deze instructies gegeven? De notulen van de unit-vergaderingen van het laatste jaar spreken hier niet over; een publicatie op het prikbord is mij onbekend het instructieboek is pas na mijn heengaan verschenen; een functie-omschrijving is mij nooit ter hand gesteld.

Overigens, waar zijn de notities van de telefoongesprekken van Mr. Haagen met de pers? Over de instructies die hij van het Ministerie ontving?

6. In dit punt kan ik volstrekt niet meegaan met Mr. Haagen. Ook hij heeft fouten gemaakt o.a. door zijn te formele opstelling, waardoor de menselijke verhoudingen mit het oog zijn verloren, het nalaten van initiatief tot gesprek, het niet weergeven van bepaalde besluiten en besprekingen in het dossier.

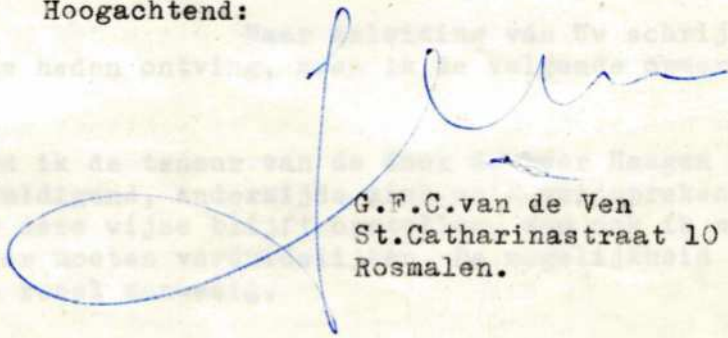
Verder heb ik de pers niet zelf uitgenodigd, maar deze werd wel min of meer in mijn armen gedreven, o.a. door de houding van Mr. Haagen.

Als aan het gezag ernstig nadeel is toegebracht, is het nog maar de vraag of dit door mijn handelwijze komt. De concrete wijze van gezagsuitoefening is door de tijd achterhaald, is niet meer geloofwaardig en heeft daardoor zichzelf aangetast. Een te stringent beroep op de wet en de regel, een er zich achter verschuilen, maakt het gezag weinig gezagsvol.

De inhoud van de door mij geamendeerde tekst moet beslist gehandhaafd blijven, zeker waar het gaat over de verzwegen, maar impliciete principiele kwestie

Ik hoop dat het komende gesprek vruchtbaar zal zijn.
 Ik zou het betreuren, als er geen gemeenschappelijke tekst te vinden zou zijn,
 maar het principiële conflict dat achter de ontstane situatie ligt, mag niet
 aangetast worden.
 In dat geval lijkt mij geen gemeenschappelijk tekst meer verantwoord.
 Ik wens U gaarne succes toe.

Hoogachtend:

G.F.C. van de Ven
 St. Catharinastraat 10
 Rosmalen.

Dag van mijn...

- 2-4-1969: ...
- 10-12-1969: Liefst handhaving van eigen gezondheids tekst.
- 16-12-1969: ...
- 31st januari 1970: Vaarst begroting? Als toen goede voorlichting was gegeven, was er niets gebeurd.
- 6-2-1970: Over de uitnodiging aan Fevr. van Diester, voert ik veld-niets van. In februari heb ik van de heer van ... begrepen, dat het tele- ... Een gesprek kreeg oppiep, maar er was geen uitnodiging gedaan ... De fax van Diester heb ik er zelf nooit naar gevraagd. Dit gedeelte is echter geen halsohak voor mij.

Ontwerp-tekst voor gemeenschappelijke verklaring Heren Haagen en van de Ven in de zaak "Christina Bodlovic", als geamendeerd door partij van de Ven.

Gang van zaken.

29-10-1969: De Heer van de Ven brengt zijn rapport over het pleeggezin van Dinter-van Oorschot uit; zijn advies aan de Raad luidt aan de Minister te adviseren, dat Christine Bodlovic in het gezin van Dinter-van Oorschot mag verblijven. Tijdens het onderzoek hebben de pleegouders geweigerd duidelijkheid te betrechten over de wijze waarop het kind in hun gezin is gekomen en door wie het aan hun is overgedragen. De Heer van de Ven heeft de pleegouders medegedeeld gunstig te zullen adviseren; hij heeft hun niet duidelijk genoeg voorgehouden dat de onbekende herkomst van het kind het verlenen van een verblijfsvergunning onmogelijk zal kunnen maken.

1-12-1969: De commissie van de Raad besluit de Minister te adviseren geen verblijfsvergunning te verlenen; men zal met het ministerie overleggen wat dient te geschieden ingeval geen verblijfsvergunning wordt verleend; op de Raad onderkende men onvoldoende dat gezien de onbekende herkomst van het kind een verblijfsvergunning mogelijk niet zou kunnen worden verleend.

3-12-1969: Conform het besluit van de Commissie wordt aan de Minister schriftelijk geadviseerd. De Heer van de Ven ontving afschrift van het besluit van de Commissie, dat van zijn advies afweek.

10-12-1969: De Heer van de Ven heeft het dossier, waarin het besluit van de Commissie en de brief aan de Minister, in handen gehad en bestudeerd. Hij heeft met zijn unit-hoofd overleg gepleegd; zij concludeerden dat het besluit van de Raad geen definitief standpunt was en zij wilden het antwoord van het Ministerie op de gestelde vragen afwachten. (Geen aantekening in het dossier.)

11-12-1969: Ministerie deelt mede, dat het kind door de Vreemdelingendienst over de grens zal worden geleid; ministerie zal e.e.a. aan de plaatselijke autoriteiten mededelen. Een motivering voor dit besluit wordt (althans volgens de aantekening in het dossier) nauwelijks of niet gegeven.

16-12-1969: Mevrouw van Dinter-van Oorschot belt de Heer van de Ven op met de mededeling van de vreemdelingenpolitie gehoord te hebben, dat het kind over de grens zal worden geleid. De Heer van de Ven bevestigt nogmaals zijn advies, deelt mede de motiveringen van het besluit niet te kennen, en voorts dat dit vermoedelijk een zaak van vreemdelingenbeleid was (geen aantekening in het dossier). De Heer van de Ven uit tegenover zijn unit-hoofd nogmaals zijn verontrusting, doch verricht verder geen handeling om aan de voor de pleegouders onstane noodsituatie tegemoet te komen. De pleegouders reizen, voorzover na te gaan, -overigens zonder dat daarvan iets bekend is op het Bureau van de Raad- sedertdien dagelijks naar België om daar in een hunter beschikking staande woning te overnachten.

eind januari 1970: Op diverse verzoeken om informatie van de zijde van de pers en andere publiciteitsmedia verstrekt de Raad geen informatie; een algemeen verbod tot contact met derden buiten het bureau over deze zaak wordt door de secretaris uitgegeven (geen notitie in dossier).

5- 2-1970: Het Ministerie vraagt aan de Raad een nadere motivering van zijn advies, dat naast het grote leeftijdsverschil slechts sprak over andere factoren, die tezamen een negatief verwachtingsbeeld gaven.

6- 2-1970: Het stafbureau van het Ministerie van Justitie geeft aan de Heer M. van Dam informatie over de zaak; de mogelijkheid is niet uitgesloten, dat de bewoordingen waarin de informatie werd gegeven, aanleiding konden geven tot misverstanden.

Mevrouw van Dinter-van Oorschot heeft telefonisch contact met de Raad, dreigt met openbaarmaking van de zaak en weigert de zaak op het bureau van de Raad te komen bespreken.

9- 2-1970: De Heer M. van Dam ontvangt telefonisch op zijn verzoek van de Raad enige algemene informatie.

's Avonds vindt plaats op de zender Nederland II de televisieuitzending "Velen met mij", gepresenteerd door de Heer M. van Dam. Aan het slot van de uitzending stelt de Heer van Dam ondermeer: "Als reden voor de handelwijze van de politie werd door het Ministerie opgegeven, dat de Raad voor de Kinderbescherming een negatief rapport over de pleegouders had uitgebracht."

In deze uitzending worden door de presentator het rapport van de Heer van de Ven aan de Raad en het advies van de Raad aan de Minister, als zouden dit dezelfde zaken zijn, quod non, door elkaar gehaald. Door deze, mogelijk door onvolledige informatie tot stand gekomen, onjuiste voorstelling van zaken, ontstonden -zeker voor degenen die niet op de hoogte zijn van de gang van zaken- misverstanden.

De Heer van de Ven, die tegenover de pleegouders meermalen gesteld had gunstig te hebben geadviseerd, achtte zijn integriteit en daarmee de geloofwaardigheid van de maatschappelijk werker bij de Raad in het algemeen, in het geding gebracht.

10-2 -1970: De Heer van de Ven heeft telefonisch contact met mevrouw van Dinter-van Oorschot, die hem nogmaals uitdrukkelijk vroeg of zijn advies gunstig was geweest, n.a.v. hetgeen de Heer van Dam in de uitzending daarover had gesteld; de Heer van de Ven verzekerde mevrouw nogmaals uitdrukkelijk gunstig geadviseerd te hebben (geen notitie in dossier).

's Morgens is de Heer van de Ven, gedeeltelijk, aanwezig op een stafbespreking op het bureau, omstreeks het middaguur ontvangt de Heer van de Ven ^{van} Mr. Haagen een afschrift van zijn rapport. Bij beide aangewezen gelegenheden wordt de zaak door de Heer van de Ven niet aan de orde gesteld, evenmin geschiedt dit door Mr Haagen. Wel legt Mr Haagen aan de Heer van de Ven uitdrukkelijk het verbod op tot contact met de familie van Dinter-van Oorschot.

11-2 -1970: De Heer van de Ven neemt telefonisch contact op met de Heer Hulsbosch die hem gezegd zou hebben te handelen zoals hij meende te moeten handelen, naar eigen geweten. De Heer Hulsbosch neemt geen contact op met Mr Haagen. De Heer van de Ven schrijft een brief aan de Minister, waarvan hij afschrift stuurt aan Mr Haagen en aan het echtpaar van Dinter-van Oorschot; dit laatste afschrift heeft hij, naar achteraf bleek, niet verzonden, maar eerst de volgende dag persoonlijk gebracht. In deze brief was het advies van de Heer van de Ven uit zijn rapport woordelijk overgenomen, en werd medegedeeld, dat de Heer van de Ven, in de situatie rond het gezin van Dinter-van Oorschot, de plicht meende te hebben -niet alleen als maatschappelijk werker maar ook als mens- aan de familie van Dinter-van Oorschot openheid van zaken te geven en opnieuw met hen in contact te treden nu zij in en

12- 2-1970: Mr Cammelbeek neemt telefonisch contact op met Mr Haagen en deelt ondermeer mede, dat de Heer van de Ven die dag de familie van Dinter-van Oorschot zal bezoeken. Later heeft Mr Haagen telefonisch -ook toen is nauwelijks over de inhoudelijkheid van de zaak gesproken- zijn verbod tot contact met het gezin van Dinter-van Oorschot herhaald. Ondanks dit verbod is de Heer van de Ven toch gegaan. Evenmin heeft daarover enige gedachtewisseling plaats gehad, doch, nadien is bekend geworden dat de Heer van de Ven van mening was hiertoe krachtens de beroepscode voor maatschappelijk werkers in dit geval gerechtigd te zijn.

Kennis genomen hebbende van de geconstateerde gang van zaken bij de behandeling op het bureau van de Raad voor de Kinderbescherming te 's Hertogenbosch van de korthedshalve genoemde zaak "Christine Bodlovic" constateren de ondergetekenden Mr Haagen en de Heer van de Ven het navolgende.

1. Door vrijwel alle betrokkenen bij de zaak is onvoldoende aandacht besteed aan het feit dat geheimhouding omtrent de wijze waarop en door welke personen de plaatsing van het kind in het pleeggezin is geschied, het in casu voor de Minister vrijwel onmogelijk zou maken een verblijfsvergunning als gevraagd, te verlenen.
2. Op de dag na de uitzending, waarbij de gelegenheid daartoe herhaaldelijk aanwezig was, hebben noch de Heer van de Ven, de eerst-aangewezen in casu, noch Mr Haagen over de door de uitzending rondom deze zaak ontstane problematiek inhoudelijk met elkander gesproken; dit gebrek aan contact heeft er duidelijk toe bijgedragen dat in de volgende fasen de problemen zich vergrootten.
3. Evenmin heeft het overleg dat plaats heeft gehad tussen de Heer van de Ven en de Heer Hulbosch, part-time supervisor bij de Raad, geleid tot contact met Mr Haagen, hetgeen toch voor de hand zou hebben gelegen.
4. Ook op de dag waarop de Heer van de Ven tegen het uitdrukkelijk gegeven verbod van Mr Haagen in, contact met de pleegouders opnam, had overleg dienen plaats te vinden, allereerst aan de orde gesteld door de Heer van de Ven, vervolgens bij diens nalaten door Mr Haagen.

5. Er zijn gedurende de behandeling van deze zaak, ook door verschillende andere personen op het bureau van de Raad, fouten gemaakt, onder meer door onvoldoende notificatie van plaats gehad hebbende gebeurtenissen, waardoor ondermeer de ondergetekenden over handelen en nalaten en contacten over en weer alsmede van anderen onvoldoende geïnformeerd waren, door het onvoldoende motiveren van genomen beslissingen; ook buiten het bureau van de Raad zijn bij de behandeling van deze zaak fouten gemaakt.

Ondergetekenden betreuren het, dat door hun beider handelen dan wel nalaten en overigens ook door het handelen of nalaten van derden, in deze zaak moeilijkheden zijn ontstaan, die hun oorzaak vinden in een opeenstapeling van gemaakte fouten. Zij erkennen beiden tot het ontstaan van deze moeilijkheden door hun handelen dan wel nalaten te hebben bijgedragen.

Zij hopen en verwachten door deze erkenning bij te dragen tot herstel van de goede verhoudingen en tot voorkoming van soortgelijke moeilijkheden in de toekomst.

De Heer van de Ven erkent de ambtelijke verhoudingen binnen het bureau van de Raad voor de Kinderbescherming; de door hem gekozen gedragslijn was niet ingegeven door een ontkenning van het gezag, dat daar als regel uit voortspruit.

Een en ander in aanmerking nemende acht de Raad de afhandeling van deze zaak het beste gediend met de Minister in overweging te geven om aan de voordracht tot ontslag van de Heer van de Ven geen gevolg te geven.

Mr M. D. Ph. van der Werf

ADVOCaat EN PROCUREUR

REKENINGEN :

POSTGIRO NR 555640

EN

ALGEMENE BANK NEDERLAND N.V.

SOEST, REK. NR 55555299

SOEST, 8 mei 1970.

DRIEHOEKSWEG 4

TEL. 02155 - 6058

vdW/HN

De Weledele Heer G.F.C. van der Ven,
St. Catharinastraat 10,
R o s m a l e n .

Weledele Heer,

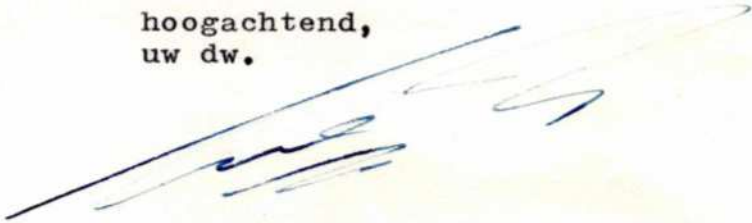
Hierbij gelieve u copie aan te treffen van de ontwerp-gemeenschappelijke verklaring van u en Mr. Haagen, zoals dat ontwerp van zijn kant werd geamendeerd. Over deze tekst en de onzerzijds geamendeerde tekst, gelijk ik u die op 29 april j.l. toezond, zullen hij en ik elkaar nu op donderdag 14 mei a.s. ontmoeten om de definitieve tekst vast te stellen. Ik heb medegedeeld het op prijs te stellen wanneer de Heer Achterberg er weer bij tegenwoordig zal zijn, gelet op de matigende invloed die hij indertijd ook heeft uitgeoefend.

Gaarne zal ik tijdig in het bezit zijn van uw op- en aanmerkingen naar aanleiding van de tekst van de wederpartij, in die zin dat ik er gaarne over ingelicht ben welke veranderingen bij u overwegende bezwaren zouden ontmoeten. Ik denk hierbij met name aan de clausules sub 2 en 6 waar toch weer de schuld op u wordt geschoven. Bij de conferentie met Mr. Abbenhuis waren het beide partijen die schuld bekenden.

Gaarne uw berichten verwachtende verblijf

ik,

hoogachtend,
uw dw.

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE 's-HERTOGENBOSCH

TELEFOON 25071

POSTREKENING 1120904

SPREEKUR :

Ma. t/m Wo. : 11.00-12.00 uur

Do. en Vrij. : 14.00-15.00 uur

Eindhoven Kantongerechtsgebouw

Vrijdag : 11.30-13.00 uur

Aan de Weledelgestrenge Heer
Mr. M.D.Ph. van der Werf,
Driehoeksweg 4,
Soest

In antwoord te vermelden

H/Ho

Uw kenmerk

's-HERTOGENBOSCH 15 mei 1970

Handelstraat 74

Postbus 118

ONDERWERP

Weledelgestrenge Heer,

Hierbij doe ik U toekomen de door ons geamendeerde verklaring.

Op verzoek van mijn Voorzitter heb ik de zinssnede over het niet in twijfel trekken door Mevrouw van Dinter van de verzekering van dhr. van de Ven dat hij gunstig had geadviseerd, laten staan (zie pag. 4 medio).

Indien alsnog deze passus dient te vervallen, acht mijn Voorzitter overleg met Mr. Abbenhuis noodzakelijk.

Verder heeft mijn Voorzitter enige stijlverbeteringen aangebracht (zie punt 2 en punt 4 onder "Kennis genomen hebbende").

Indien U met bovenstaande akkoord gaat verneem ik gaarne nader van U.

Wij kunnen dan in overleg treden hoe een en ander ter kennis van Mr. Abbenhuis zal worden gebracht.

Hoogachtend,

De Sekretaris van de Raad
voor de Kinderbescherming

Mr. A.J. Haagen

Coll:
Bijl: 1.

Roosmalen, 23 april 1970

Aan Mr. M.D.Ph. van der Werf
advocaat en procureur
Driehoeksweg 4
Soest.

Zeer geachte Heer van der Werf,

Conform uw verzoek doe ik U bijgaand toekomen een afschrift van mijn schrijven aan het Ministerie van Justitie d.d. 11-2-1970. Het reeds eerder aan U gezonden afschrift is vermoedelijk tijdens de zitting van de Commissie van Consultatie d.d. 7 maart 1970 in het bezit gekomen van de Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werkers.

Met handhaving van het mandaat zoals ik dat aan U heb gegeven tijdens ons telefonisch onderhoud van 22 april j.l., meen ik enige opmerkingen te mogen maken. Ik laat aan U over, conform dit mandaat, deze opmerkingen te toetsen aan de relevantie, de wenselijkheid of noodzaak hiervan. Aan U blijft uiteraard de vrijheid andere wijzigingen aan te brengen, waarvan ik pas kennis zal dragen gelijktijdig met Mr. Abbenhuis.

Gang van zaken.

10-12-1969.....; men concludeerde dat het besluit van de Raad geen definitief standpunt was en men wilde het antwoord van het Ministerie op gestelde vragen afwachten.

16-12-1969.....en voorts dat dit vermoedelijk een zaak van vreemdelingenbeleid was.

.....De pleegouders reizen, zonder dat dit bekend was op het bureau van de Raad voor de Kinderbescherming,, sedertdien.....

9-2-1970 Laatste zin: Dhr. v.d. Ven achtte het zijn plicht t.o.v. de familie van Dinter hen op de hoogte te brengen van de inhoud van zijn rapport,

RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING TE 's-HERTOGENBOSCH

TELEFOON 25071

POSTREKENING 1120904

SPREEKUR :

Ma. t/m Wo. : 11.00-12.00 uur

Do. en Vrij. : 14.00-15.00 uur

Eindhoven Kantongerechtsgebouw

Vrijdag : 11.30-13.00 uur

Aan de Heer G.F.C. v.d.Ven
St.Catharinastraat 10
Rosmalen.

In antwoord te vermelden
H/PB 7/3796/AE

Uw kenmerk

's-HERTOGENBOSCH 12-6-1970

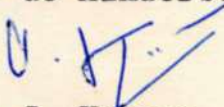
Händelstraat 74

Postbus 118

ONDERWERP

In verband met de aan U door het Ministerie van Justitie verstrekte mededelingen om dinsdagmorgen 16 juni a.s. aanwezig te zijn op het bureau i.v.m. de hervatting van Uw werkzaamheden nodig ik U uit voor een persoonlijk onderhoud op maandag 15 juni a.s. om 16 uur op het bureau van mijn Raad. Aan Uw Unithoofd, Dhr. Hartman, heb ik gevraagd bij het gesprek aanwezig te zijn.

De Directeur van de Raad
voor de Kinderbescherming

Mr.A.J. Haagen.

GELIEVE BIJ BEANTWOORDING SLECHTS ÉÉN ONDERWERP TE BEHANDELEN

Lw 5901 5000 1969 27983

STAATSBEDRIJF DER PTT

VERKORTINGEN VOOR BETALDE DIENSTANWIJZINGEN

- RPx = Antwoord betaald x (bedrag)
 - PC = Bericht aflevering
 - MP = Geadresseerde persoonlijk
 - TC = Collationering
 - TR = Telegraf Restant
 - LX = Gelukstelegram
 - GP = Poste Restante
- NOTA HET STAATSBEDRIJF DER PTT VERGOEDT GEEN SCHADE, VEROORZAAKT DOOR HET VERMINKEN, VERTRAGEN OF VERLOREN GAAN VAN EEN TELEGRAM.

TELEGRAM

(a) AANGENOMEN TE (b) ONTVANGEN TE	TELEGRAM NUMMER	AANTAL WOORDEN	DATUM EN TIJD VAN (a) AANNEMING, (b) ONTVANGST		DIENST- BIJVOEGSELS	OPGENOMEN DOOR
a b ROSMALEN	0711	13	a b 11/6	1919 17.30		<i>[Signature]</i>

Fin. n. d. b. o. v. i. n. n.

Hartelijk w. Pro. Siccard

met uw overwinning

gelukkige ouders

van Christenstje

NOTA

Voor navragen omtrent vermeende verminkingen wende men zich tot het telegrafkantoor. De kosten van rechtstreeks tussen afzender en geadresseerde gewisselde rectificatielegrammen worden niet teruggetaald.

NADRUK IS VERBODEN

J. Meijer

NEDERLANDSE VERENIGING VAN MAATSCHAPPELIJK WERKERS,
Nieuwe Gracht 47,
UTRECHT - 2501.
Tel. 030 - 20044.

Utrecht, 16 juni 1970
Code: A.1.2.2.

De Heer G.F.C. van de Ven,
St. Catharinastraat 10,
ROSENALLEN.

Bijgaand mogen wij U aanbieden een resolutie, zoals die werd opgesteld en aangenomen door deelnemers aan de conferentie van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk Werkers op 12 juni 1970 te Apeldoorn.

Bij de toezending van deze resolutie zijn wij er van uit gegaan, dat de inhoud van de verklaring - waarover in de resolutie wordt gesproken -, alsmede de tekst van de daarop betrekking hebbende brief van de Minister van Justitie aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal U bekend zijn.

Desgewenst kunt U de tekst van de verklaring en de brief opvragen bij het bureau van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk Werkers, Nieuwe Gracht 47, Utrecht.

Met gevoelens van hoogachting,
Namens de N.V.M.W.,

H. J. Blommendaal

H. J. Blommendaal,
Algemeen secretaris.

Bijlage: resolutie.

NEDERLANDSE VERENIGING VAN MAATSCHAPPELIJK WERKERS,
Nieuwe Gracht 47,
UTRECHT - 2501.
Tel. 030 - 20044.

R E S O L U T I E

500 leden van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk Werkers, op 12 juni 1970 te Apeldoorn in conferentie bijeen, die kennis hebben genomen van het schrijven van de Minister van Justitie aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal inzake de kwestie Van de Ven;

spreken hun verontwaardiging uit over de eenzijdige wijze waarop de Minister de heer Van de Ven in gebreke stelt, een wijze die in strijd is met de inhoud en de geest van de verklaring welke door de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch en de heer Van de Ven is uitgebracht;

stellen vast dat maatschappelijk werkers in dienst van Raden voor de Kinderbescherming gehouden zijn hun functie bij deze Raden uit te oefenen in overeenstemming met de opvattingen van hun beroep;

protesteren tegen de inzichten welke de Minister tot uitdrukking brengt in bovengenoemd schrijven, volgens welke de vertrouwensrelatie van de maatschappelijk werker met de cliënt bestemd zou zijn voor het verkrijgen van gegevens ten behoeve van het nemen van beslissingen door overheidsinstanties, en brengen tot uitdrukking dat de vertrouwensrelatie, die de basis en de voorwaarde is voor de maatschappelijk werker om zijn beroep uit te oefenen, alleen in dienst mag en kan staan van degenen waar deze relatie mee wordt gelegd;

eisen van de Minister van Justitie dat de voorwaarden worden geschapen op grond waarvan de maatschappelijk werkers van de Raden voor de Kinderbescherming, alsmede alle maatschappelijk werkers in dienst van instellingen van of gesubsidieerd door het Ministerie van Justitie, naar de maatstaven van hun beroep kunnen bijdragen aan de hulpverlening van cliënten;

verklaren zich te zullen beraden op de consequenties voor het beroep maatschappelijk werker, en voor de beroepsgenoten die werken in justitieel verband, indien aan de zojuist bedoelde eisen niet wordt tegemoetgekomen.

De zaak Christientje

Het begin.

De pleegouders van Dinther uit Eindhoven hadden hun toevlucht genomen tot Marcel van Dam, omdat de politie hun pleegkind Christientje over de grens naar België wilde uitzetten. Marcel van Dam was ombudsman en had bij de VARA een eigen programma onder de naam 'Velen met mij'

Op maandagavond 9 februari 1970 zegt Marcel van Dam in dat programma het volgende:

Als reden voor de handelwijze van de politie werd door het ministerie opgegeven dat de raad voor de Kinderbescherming een negatief rapport over de pleegouders had uitgebracht. Het is op de eerste plaats een beetje vreemd dat die mensen van mij hebben moeten horen dat er een negatief rapport was uitgebracht, maar bovendien is uit het interview wel gebleken dat de pleegouders een heel andere indruk hadden gekregen en dat wordt bevestigd door de huisarts van de familie en de pastoor van de parochie waartoe zij behoren, want die hebben mij vertelt dat zij aan de kinderbescherming zeer gunstig over deze familie hebben geadviseerd.

Op woensdag 11 februari schrijf ik hierover een aangetekende brief naar het Ministerie van Justitie met een afschrift naar de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch. Hierin staat o.a.

"... na overleg en lang beraad men ik tot de volgende stellingname te moeten komen: Een van de grondprincipen van het maatschappelijk werk is, dat de maatschappelijk werker een zo groot mogelijke openheid betracht ten aanzien van de personen voor wie hij staat. Hoewel deze houding niet altijd absoluut kan zijn, meen ik toch in de situatie rond het gezin van Dinther – van Oorschot de plicht te hebben – en niet alleen als maatschappelijk werker, maar ook als mens – openheid van zaken te moeten geven. Ik zie geen enkele reden om in deze enig punt van het uitgebrachte rapport en advies te verzwijgen of slechts gedeeltelijk te vermelden.

Hoewel ik bij het beëindigen van het onderzoek aan de pleegouders van Dinther – van Oorschot te kennen heb gegeven een gunstig rapport en advies uit te brengen, meen ik opnieuw met hen in contact te moeten treden, nu de pleegouders in onzekerheid gebracht zijn door de zo stellige uitlating van het Ministerie van Justitie, als zou het rapport toch een negatieve inhoud hebben gekregen.

De letterlijke tekst van het in oktober 1969 uitgebrachte advies luidde aldus: rapporteur moge uw raad in overweging geven een zodanig advies uit te brengen, dat Christine... mag verblijven in het gezin van van Dinther – van Oorschot te Eindhoven. Onverkort handhaaf ik dit advies.

Het zal zonder meer duidelijk zijn, dat dit advies niet het sluitstuk kan zijn van een negatief rapport, zoals van ministeriele zijde is gesteld. Ik meen van het ministerie te mogen verwachten, dat zij deze uitspraak herroepen, niet op de eerste plaats, omdat de betrouwbaarheid van mijzelf in diskrediet is geraakt, maar ook en vooral omdat de

geloofwaardigheid van alle maatschappelijk werkers van de raad voor de Kinderbescherming op deze wijze geschaad wordt."

Op donderdag 12 februari belde de secretaris van de Raad, mr. Haagen, mij op en verbood mij uitdrukkelijk om contact op te nemen met de familie van Dinther of met welke persoon buiten de Raad ook. Hij bevestigde dat in een brief. *"negeren van dit verbod houdt in een voordracht van de Raadsvoorzitter en mij aan de Minister van Justitie tot Uw schorsing c.q. ontslag uit de dienst."*

Het was die avond stil in huis. Mijn vrouw en ik begrepen elkaar zonder veel woorden. Er was volstrekt geen verschil van mening.

De volgende morgen, vrijdag de dertiende, klaagde mijn vrouw over pijn in de buik. Wij waren in verwachting van ons tweede kind. Kreeg mijn vrouw de eerste weeën, een maand te vroeg?

De vroedvrouw geloofde eerder in een blaasontsteking, maar voor ons was de geboorte aanstaande.

Meteen nadat de vroedvrouw vertrokken was, belde de secretaris van de Raad voor de Kinderbescherming op om te vragen of ik naar de familie van Dinther geweest was.

"Ja."

"Luister goed. Je komt nu onmiddellijk naar het bureau en levert al je dossiers in. Daarna mag je niet meer terugkeren op het kantoor en blijf je met ziekteverlof thuis in afwachting van je ontslag."

"er zijn zaken waar ik het onderzoek van heb afgesloten, kan ik daar zelf het rapport nog van schrijven?"

"dat is goed."

Ik wilde hem eerst nog vertellen over de thuissituatie, maar ik koos ervoor om dat niet te doen. De dingen moesten hun beloop hebben.

Ik nam afscheid van mijn vrouw.

Mijn auto was/bleek stuk en ik ging met openbaar vervoer. Dat was drie kwartier reizen.

Het telefoongesprek duurde ongeveer één minuut.

Het gesprek op het kantoor in het bijzijn van twee getuigen beperkte zich eveneens tot het strikt noodzakelijke. Ik vroeg een afschrift van het schriftelijke verzoek aan Den Haag tot schorsing en ontslag.

In de brief staat o.a.: *"Wij stellen Uw excellentie in dit duidelijke geval van insubordinatie voor om betrokkene in zijn dienstuitoefening onmiddellijk te schorsen en dragen hem voorontslag uit de dienst bij U voor."*

Aan betrokkene is meegedeeld dat hij de onder hem berustende stukken van de Raad dient in te leveren bij de tweede ondergetekende en zich, hangende de procedure tot schorsing en ontslag met ziekteverlof te beschouwen."

Tot zover mijn rol in het geheel. Ik handelde naar mijn eigen eer en geweten. Ik was de lucifer, maar het kruid voor de explosie die erop volgde, lag er al.
--